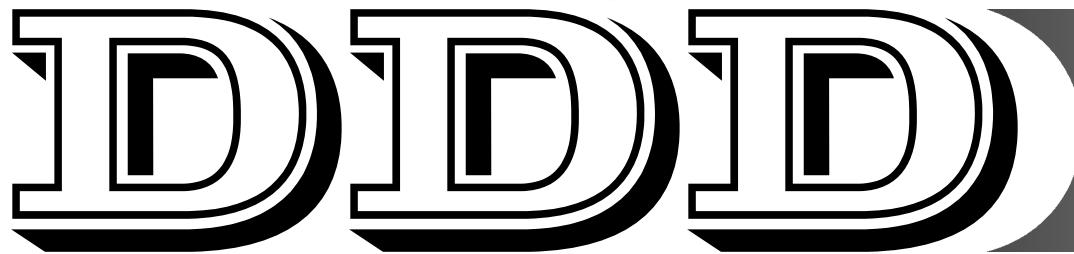

Nevienam mēs Latviju nedodam

DEOKUPĀCIJA
DEKOLONIZĀCIJA
DEBOŁŠEVIZĀCIJA

Ceturtdiena
2002. gada 18.jūlijs

Nr. 7

LATVIJAS NACIONĀLĀS FRONTES UN APGĀDA "VIEDA" INFORMATĪVAIS BILETENS
www.latvians.lv/nmln

LATVIETI, LASI PATS UN
DOD LASĪT ARĪ CITIEM!

JŪRAS PIEKRĀPŠANA

Latvijai pieder liela ba-gātība – daļa no skaistās un vilinošās Baltijas jūras. Latvieši ir bijuši vareni "jūras arāji". Pieejapie Baltijas jūras ir skaudu-sas daudzas lielvalstis – Krievijas okupācijas se-kas mēs jūtam vēl aiz-vien. Bet izrādās, ka Lat-vijas jūrniecību 4.maija režīmam ir izdevīgi pau-dināt. Acimredzot, naudi-na no šī biznesa iepļūst kādu kungu ķesās, un ar to arī viss beidzas. Jūr-niecības fonda valdes priekšsēdētājs Vilnis Keris piekrīt, ka valstī notiek kāds noziegums sakarā ar jūrniecības jautājumiem.

INTERVIJA ▶ 4. lpp.

ATKLĀTA VĒSTULE VALSTS PREZIDENTEI

Valsts prezidentei V. Vīķei-Freibergai;
vēstule nosūtīta arī:
Ministrū prezidentam A. Bērziņam;
Saeimas priekšsēdētājam J. Straumem;
Saeimas Nacionālās drošības komisijas priekšsēdētājam A. Panteļējam;
Iekšlietu ministram M. Segliņam.

PAR DROŠĪBAS POLICIJAS LABO DARBU

Laikā, kad Latvijas noziedzīgā oficiālā politika mērķtieci-gi virzās uz valsts drošības apdraudējumu, paturot gandrīz miljonu okupantu, un uz neatkarības un pašnoteikšanās zau-dešanu, iestājoties Eiropas Savienībā un NATO, aicinām izteikt vissirsniņgāko pateicību Drošības policijas priekšniekiem Jānim Reinikam un viņa vietniekiem. **Didzim Šmitiņam!** Tikai ar viņu draudzīgo atbalstu un pūlēm Latvijas Nacionālā fronte var justies droša par savu mērķu sasniegšanu. Drošības dienestu vadošie darbinieki ir novērtējuši Latvijas Nacionālās frontes un tās ierosinātās ceturtās latviešu tautas Atmodas neaizstājamo lomu Latvijā un sāgā tās realizēšanos.

Tas nenozīmē, ka par Gestapo un Čekas cienīgo Drošības policijas rīcību š.g. 16.martā, tā nebūtu jāsoda. Par labiem darbiem – burkāns, par slikiem – pātaga. Protams, Drošības policija to darīja Jūsu vadītās Nacionālās drošības padomes vadībā, taču policisti ir pieauguši cilvēki, un viņiem nav jāpilda pavēles, kas vērstas pret latviešu tautu. Jums, prezidentes kundze, patīk latviešu tautas patriotus apsaukāt par ekstrē-mismi. Bet kā ir ar balīki pašas acī? Vai aizliegt latvietim nolikt ziedus pie Brīvības piemineklī nav ekstrēmisms?

Aicinām Jūs novērtēt un attiecīgi par labu darbu apbalvot Drošības policijas priekšnieku vietnieku D. Šmitiņu. Šis Jū-su brašais darbinieks Drošības policijas vārdā parakstīja ie-smiegumu pašvaldības policijas Kurzemes rajona nodalai, kurā tālredzīgi pieprasīja izskatīt Latvijas Nacionālās frontes laikraksta *DDD* (Deokupācija. Dekolonizācija. Debołševizācija.) galvenās redaktore Līgas Muzikantes paviršo attiek-smi pret valsts drošību, nenogādājot savas vadītās avīzes 9 obligātos eksemplārus Nacionālajai bibliotēkai un nepilnīgi publicējot informāciju, kādā tehnikā un cik lielā apjomā laikraksts tiek izdots.

*Foto: grāmata "Brīvības piemineklis. Tautas celts un aprūpēts"

▶ 3. lpp.

PAR TAUTU, VALSTI UN DEMOKRĀTIJU

Aivars GARDA

Ko nozīmē vārds "demo-krātija"?

Tiešā tulkojumā vārds "demokrātija" nozīmē tautas vara. Bet šobrīd to bieži skaidro kā **vairākuma vara**. Ja vairākums nobalso, tad tas nozīmējot, ka ir demokrātija. Patiesībā tā ir pilnīgi pretēja pārādība. Vairākuma vara ir boļševisms. Boļševisms nav demokrātija.

Augstākā Autoritāte saka, ka ideāla demokrātija un Hierarhija ir sinonīmi. Salīdzināsim šos divus jēdzienus – ideālu demokrātiju un Hierarhiju. Vārds "Hierarhija" nozīmē "Svēta Vara". Hierarhija ir pareizu, Dieva Gribai atbilstoša, Dieva Gribai atbilstošu lēmumu pieņemšana. Uz Zemes var būt kāds Dieva sūtīts pravietis, kurš hierarhiski ir zemāks par Viņu. Pravietis pilda Dieva Gribu. Kādreiz Dievs pats iemieso sevi Dieva Dēlā, kāds bija Kristus, Buda, Mozus, Zaratustra u.c. Viņš manto Dieva Svēto Varu. Hierarhiski lēmumi netiek apspriesti, tie tiek pildīti. Maza analogija ir gīmene. Bērnī pilna to, ko tēvs un māte ir nolēmuši, nekāda balsošana

"par" vai "pret" nenotiek. Bet, ja jau Hierarhija ir arī ideāla demokrātija, tas nozīmē, ka lēnumi, kuri tiek pieņemti ideālā demokrātijā, ir pareizi un atbilst Dieva Gribai. Ja, piemēram, 10 – 20 augsti garīgi attīstītu cilvēku sanāk kopā un pieņem lēmumu, kurš ir maksimāli pareizs, kāds būtu, ja to pieņemtu pats Dievs vai Viņa sūtīts pravietis, tad šāds lēmums ir patiesi demokrātisks un tautai labvelīgs.

Daudziem rodas jautājums: kā tad tā, tad jau visa tauta nevar piedalīties lēmumu pie-nemšanā? Bet visa tauta nekad nevar piedalīties tādu lēmumu pieņemšanā, kuri skar valsts pārvaldes sfēru, jo lie-lākā tautas daļa neko no tās ne-saprot.

No kā sastāv katra tau-ta?

Pie pirmās grupas pieska-tīsim tos individus, tautas lo-ceklus, kuri ir pietiekoši maz attīstīti, lai spētu uzpurēties citu labā. Viņu galvenais dzī-veis dzenulis un moto ir ego-isms. Šādi cilvēki dzīvo tikai paši sev. Vērtību skala ir viņa paša vajadzības. Pie pirmās grupas piederošie cilvēki ne-

drīkst ieņemt amatus, kuri ir saistīti ar valsts pārvaldes struktūru, un kļūt par ār-stiem, skolotājiem, tiesne-šiem. Pirmo grupu sauksim par "Es", otrs – "Es un mana gīmene". Pie otrās grupas pie-derošie jau ir tik attīstīti, ka spēj uzpurēties gīmenes labā. Ja pirmās grupas cilvēks pat precas sava egoisma dēļ, vienkārši lai labāk justos, tad otrs grupas cilvēks jau ir spē-jīgs dzīvot citu labā, rūpēties un upurēties gīmenes labsa-jūtai. Pirmās un otrās grupas individu sabiedrībā parasti ir visvairāk. Trešās grupas cilvē-ki ir krietni mazāk. Pie šīs grupas pieder tādi, kuri izprot visas tautas problēmas un ir spējīgi upurēties savas tautas labā. Sākot ar trešo grupu, var runāt par tautu, kas ir kvalitatīvi augstākā kategorija par tautibū un cilti. Šie cilvēki var lemt tautas likteni. Pirmajai un otrajai grupai ir jābūt tik gudrām, lai uzticētu valsts pārvaldi veikt šai tautas da-lai, nepieprasot vispārējas vē-lešanas un balsošanas. Visa pa-saule, ari Latvija, ir nonākusi katastrofālā stāvoklī tāpēc, ka lemī tie, kas nav spējīgi to da-rīt. Ľaunākais, ka pirmās grupas

pas cilvēki, šie varaskārie ego-isti, tiek izvirzīti un ievēleti gan prezidenta, gan deputātu amatos.

Ir arī ceturtā grupa jeb da-la. Šie cilvēki spēj savu tautu saskatīt visā cilvēces kontek-stā. Viņi redz kopsakarības, kā, strādājot savas tautas labā, attīstās visa cilvēce. Tādē-jādi viņi sevi upurē savas tautas un visas cilvēces evolūcī-jai. Cilvēcei kalpojusi cilvēki zina, ka viņa tauta ir mazs, svarīgs organismi visā lielajā cilvēces ķermenī. Šādi cilvēki nekad nebūs tikai šauri naci-onālisti, kas izprot tikai savu tautu, kas sevi ir nosauku si par izredzēto. Mēs zinām kādu tautu, kas sevi ir nosauku si par izredzēto. Tāpēc arī ar to notiek lielas nelaimes, jo neviena cita veselīga tauta ne-pieļauj otras uzkundzēšanos ar uzskatu, ka tai atlauts val-dīt pār citām. Tauta var būt uz laiku izredzēta kāda kon-krēta pienākuma jeb Dieva uzdevuma veikšanai cilvēces attīstībā. Tā ir pavisam cita lieta.

▶ 2. lpp.

Juris OZOLIŅŠ

POĒTISKAS
PĀRDOMAS
PIRMS
8.SAEIMAS
VĒLĒŠANĀM

Kad tauta nabadzībā grimst,
Un arvien mazāk bērnu
dzimst,

Pat tēvu pārdot grib un māti
Vēl daži Saeimas deputāti.

Kā žūļkiem tiem acis zīb,
Tie atkal apmuļķot mūs grib.
Tiem darba nav, tie tikai prāto,
Kā iekļūt Eiropā un NATO.

Ar pilsonības likumu
Tie aizsedz savu plikumu.
Ar naturalizāciju
Tie veido jaunu nāciju.

Drīz šādās politiskās spēlēs
Pat okupantus Saeimā vēlē.
Vai tiešām te nav jāņem mīts
Un šītā kliķe jāpatriec?

PAREDZ
**EIROPAS
SAVIENĪBAS
DRĪZU GALU!**

Viens no pazīstamākajiem 20.gadsimta ekonomišiem, Nobela prēmijas laureāts, monetārisma teorijas pamatlīcējs, amerikānis Miltons Frīdmans izvirza apgalvojumu, ka Eiropas Savienība izjuks pēc 5 – vē-lākais 15 gadiem. Šādu iztei-kumu ekonomists pamato ar Savienības dalībvalstu valodas un kultūras atšķirībām un, protams, ar atšķirīgajiem eko-nomiskajiem faktoriem. Valstu atteikšanās no savas nacionā-las valūtas neizbēgami radī-smagas ekonomiskas proble-mas, kas veicinās strauju bez-darba līmeņa celšanos. Miltons Frīdmans uzskata – ja ES Cen-trālā bankas politika ir parei-za attiecībā pret, piemēram, Īriju, tad tā ir pilnīgi nederīga Vācijai. Ątrāk vai vēlāk šāda si-tuācija noved pie sabrukuma-to saprot pat nespēcialists. (Pēc laikrakstā *Panorama Latvijā* 10.07.2002. publicēt)♦

ORIGENS
PAR SĀKOTNĒM

Origens
PAR SĀKONTNĒM

Origens darbība aptver lai-ku no 185.Kristus éras sāku-ma gada līdz aptuvēni 254.gadam. Tas bija īpašs laiks – kris-tietības izplatīšanās laiks, pirmo Kristus Mācības Pama-tu sagrozīšanas laiks. Tas bija laiks, kad patiesā kalpošana Kristum ar noteiktāk tā-ka aizstāta ar kalpošanu bazi-nīcīai uz zemes. Origens, bū-dams Augstās Gars, visā tiecās pēc Patiesības. Viņš skaidroja cilvēkiem Svetos Rakstus, par to saņemot Aleksandrijas

bīskapa nosodījumu, vajāšanu un ierindošanu ķeceru kārtā.

Origens darbu "Par Sākotnēm", kurš ir fundamentāls kristīgās tiečības sistemātisks izklāsts, apgāds "Vieda" lat-viešu lasītājam piedāvā kon-spektīvā izklāstā, jo origināla teksts ir sarežģīts un bez spe-ciālas sagatavotības teoloģijas jautājumos grūti uzverams.

Sājā grāmatā ikvienam Dieva patiesibu izprast alkstošs gars atradis atbildi uz savām šau-bām un meklējumiem. Origens iedrošinājās viens no pī-majiem, ja ne vispār pats pī-mais, formulēt tos jautājäu-mus, kurus ir tiesīgs uzdot ik-vieni objektīvs prāts un kvē-lojoša sirds. Dižais cilvēces Gars dod atbildes uz drosmī-gi izvirzītajiem esības un dzi-ves jēgas jautājumiem.

"Tikumīga vai mazāk tiku-mīga dzīve ir mūsu ziņā, mūs uz to nespiež ne ārējā iete-kme, ne liktenis. To apliecin-a arī Svētie Raksti – Možus, Je-seja, Psalmi un Pats Pestītājs, norādot, ka viņa pamācību pildīšana ir mūsu varā. Mūs tiesās taisnīgi, ja pārkāpsim to, ko varejām ievērot. Pašos cilvēkos slēpjās cēlonis tam, ka vieni kļūst uzslavas cienī-gi un saņem apsolījumus, bet otri izpelnās sodu."

MĀCĪBA PAR DZĪVI

Līga MUZIKANTE

Apgāds "Vieda" ir izdevis pilnu Dzīvās Ētikas Mācības tulkojumu latviešu valodā. Fundamentālo tulkošanas darbu ir veikusi **Meta Veidenberga**. Daudzi nezina, ka latviešu tauta ir vienīgā, kurās valoda Dzīvā Ētika ir pārtulkota pilnībā, gūstot atbalsi vairākās patiesību meklējošās sirdis. Nekas nenotiek nejauši. Tāpēc latvieši var justies lepni, ka šis dzīli filozofiskās un gudrās grāmatas ir brivi pieejamas Latvijā. Būtiskākais, ka māca Dzīvā Ētika mūsdienu lasītājam, ir sevis pilnveidošana un izveidošana par enerģisku kultūras cēlāju. Šajās grāmatās tiek runāts par cilvēka dzīves jēgu, par Kosmiskajiem attīstības Likumiem, par Dievišķā Saprāta izzināšanu, par varenās psihiskās energijas uzkrāšanu un izmantošanu kalpošānā Vīspārības labā. Agrāk šī gudrība bija pieejama tikai Iesvaiditajiem Augstākājās Zinībās. Protams, ir nepieciešams izkopt savu sirdi un uztveres spējas, lai šos Noslēpumus atšifrētu, bet tie ir teatris līdzās. Meklēsim un mēs atradīsim!

Pirms kara Latvijā tika nodibināta specīgākā Rēriha biedrība pasaulei. Diemžēl šobrīd oficiālie "rēriehi" ir zaudējuši savu nozīmību. Ja glēvs cilvēks, kurš neatbalsta pašaizliedzīgu cīņu par taisnīgumu, nosauc sevi par "rērihieti", tad ziniet, ka viņš neizprot un neīsteno Dzīvās Ētikas pamatprincipus dzīvē. Šādi "plānā galdiņa urbeji" piemēro zināšanas savai sīkajai apziņai, nevis virza sevi, lai izzinātu un klūtu gudrāki. Šādi pašlabuma meklētāji un diletanti ir sagrozījuši visas reliģijas un filozofijas. Starptautiskā Rēriha Centra Latvijas nodaļas vadītāja Marianna Ozoliņa, kopā ar Daini Ozolu un citiem viltus "rēriehiem", vēršoties pret taisnīgu cīņu, ir pat gribējusi sūdzēt tiesā Aivaru Gardu par it kā Dzīvajai Ētikai neatbilstošo darbību. Absurds! Bet mēs zinām, ka taisnības cīnītājiem vienmēr rodas vissivākie pretinieki.

Dzīvās Ētikas Mācība norāda uz dižena Jauna Laikmeta aizsākumu, kurā cilvēki saprātīgiem tautas lomas lielo nozīmi savā individuālajā un visas cilvēces attīstībā. Šī filozofiskā un zinātniskā sistēma parāda celu, kā tuvoties mūsu Planētas evolūcijas Vadītājiem jeb Baltajai Brālībai, kura izcina sīvākās cīņas ar Melnajām Ložām par mūsu likteņiem. Baltās Brālības Vadītājs ir lielākā cilvēku daļas nepazītais, pašaizliedzīgais Skolotājs un Cīnītājs par taisnības un patiesības uzvaru pār drausmīgajiem meliem, kurus ir iesējuši Melnā Loža, sanaidojot un sajaučot tautas un sagrozot patiesību. Viņš ir bijis iemiesojies gan Kristū, gan Budā, gan citos svētvaronos. Viņš ir devis ari Dzīvās Ētikas Mācību, kuru pierakstīja Baltās Brālības Sūtni, pagājušā gadsimta diženākie cilvēki Helēna un Nikolajs Rērihi. Pateicoties Rērihu ģimenes varoņdarbam, cilvēcei ir pieejamas Zināšanas, kuras ietver sevī visu reliģiju, filozofiju un zinātņu sintēzi, māca mūsu sirdis piepildīt ar jaunu jeb pareizā – atjaunojumu pasaules uzskatu, stingri nostājoties uz taisnīguma un drosmes ceļa. Dzīvā Ētika, būdama visu reliģiju, filozofiju un zinātņu sintēze, nenoliedz nevienu patiesu pasaules uzskatu. Tā ir Mācība par cilvēka lomu pasaulei un par dzīves jēgu. Tā nav akla tīcība, bet gan pasaules vērošana un Dieva Likumu izzināšana. Tuvojas lieli notikumi, kuri sagrauds degradējušos, ļaunuma piesūkušos, izvirtušo civilizāciju, lai radītu jaunu Kultūru. Dzīvās Ētikas Mācība ir eksāmena bilesēs pārīešanai jaunā attīstības kvalitātē. Tie, kuri atteikīs kļūt taisnīgi un tīkumiski, aizies bojā lielajās kataklīzmās, par kurām ir doti norādījumi jau labi sen.

► 3. lpp.

**LAIKRAKSTU DDD
VISĒRTĀK VARAT IEGĀDĀTIES
RĒRIHA GRĀMATNĪCĀS
RĪGĀ, ČAKA IELĀ 26
UN ČAKA IELĀ 50
CĒSĪS, GRĀMATNĪCĀ "GUNETA"
KĀ ARĪ PIE PRIVĀTIEM
IZPLATĪTĀJIEM.
JAUTĀJET PĒC
AVĪZES ARĪ
CITĀS GRĀMATNĪCĀS!**

Laikraksts **DDD** Reg.Nr. 000702221; apl.Nr. M 1196
Iznāk 2 reizes mēnesi Riga, 2002
Tirāža 5 000 cena 0,10 apjoms 4 x A 2
Izdevējs **LATVIJAS NACIONĀLĀ FRONTE**
Norēķinu konts Hipotēku un zemes banka;
Konts: LVL - 1000-054029-001;
USD - 1000-054029-002
Galvenā redaktore **Līga Muzikante**
Redaktores vietniece **Liene Apine**
Pasta adrese: **Kalnciema iela 53, dz.6,
Riga LV-1046**
Interneta adrese: www.latvians.lv/nmln
E-pasts: inf@e-apollo.lv
Iespēsts: SIA "Tipogrāfija Ogrē",
Ogrē, Brīvības ielā 31, LV 5001
Pasūtījums Nr. 4/6. Ofsetiespiedums

PAR TAUTU, VALSTI UN DEMOKRĀTIJU

◀ 1. lpp.

Vēl ir arī piektās grupas cilvēki, kuri ir loti maz. Viņi ir Lielo Skolotāju jeb Dieva Ercēngēlu iemesojušes skolnieki. Viņi redz tautas un cilvēces saistību ar visu Kosmosu, citām planētām. Pie sestās tautas daļas var pieskaitīt pasašus praviešus un iemesojušos Dieva Dēlu vai Meitu. Šādi cilvēki parādās reti kā ipaša balva un iespēja kādai tautai un cilvēci kopumā.

Tagad gan latviešu, gan okupantu vidū ir sastopami liekulī, kuri kļuvuši par savas tautas noliedzējiem jeb mankurtiem. Viņi saka: "Mēs nekalpojam tautai, jo tas ir šauri; mēs domājam par visu cilvēci." Tādiem cilvēkiem nedrīkst ticēt. Cilvēci un Visumam var kalpot tikai caur savu tautu. To lieliski pierādījuši Dieva pravieši un Pats Kristus.

Tautas vienotai dzīvībai ir vajadzīgi visi, nevarām iztikt bez kādas tautas daļas. Pirmās un otrās grupas cilvēki var padarīt labi savu darbu kādā profesijā, kas nav saistīta ar valsts pārvaldi. Savukārt, valsts pārvaldītājiem nav jājaucas viņu darbā un jāmāca, ja viņi to dara labi. Katram ir jāiņem vieta atbilstoši savai garīgajai attīstībai. Lai katrs dod savai tautai labāko, uz ko viņš ir spējīgs. Ja pirmās grupas cilvēks nodarbojas ar darbu, kuru labi var veikt tikai otrs vai trešās grupas cilvēks, tad viņš pazemīnās kvalitāti. Darba kvalitātē, tātad arī tautas kvalitāte pazemīnās ikreiz, kad sabiedriski zemāk attīstījies cilvēks slikti veic augstāk attīstīto amatust. Savukārt, piemēram, trešās vai ceturtās grupas individuīs noteikti, apgūstot nepieciešamās iemanas, varēs kvalitatīvi pildīt pirmās vai otrās grupas pienākumus, ja tas būs nepieciešams. Protams, grupām ir daudz apakšgrupu, nevajag domāt, ka viss ir tikai balts vai melns. Katra cilvēka piederību pie kādas no šīm grupām un apakšgrupām nosaka garīguma līmenis, iepriekšējo dzīvu uzkrājumi.

Tātad īsta demokrātija ir sabiedrības augstāko grupu – trešās, ceturtās, piektās – varu. Daudzi sašutis un domās, kā tad tā – vai tad pirmās un otrās grupas cilvēku viedoklis nav vajadzīgs. Patiesība ir tāda, ka, cilvēks sasniedzot trešo, ceturto, piekto garīguma attīstības līmeni, ir jau tik attīstījies, un ir tik pāsazīdzīgs, ka viņš spēs domāt par visu tautu un valsti kopumā, līdz ar to rūpējoties un interesējoties par katra individu likteni. Gluži tāpat kā vecāki paši lemj mazu bērnu likteni, neliekot jautājumu bērnu nobalsošanai. Un bērni ir tik gudri, ka uzticas, intuīti jūt un zina, ka vecāku lēmums būs par labu viņiem un pareizākās nekā viņu pašu lēmums. Lūk, šādai uzticībai būtu jābūt. Bet pirmajā un otrajā grupā vēl nav izstrādājusies interese par pārejīem.

Iedomājieties slimu cilvēku slimīnīku, kura dzīvība "karājas mata galā". Šīm cilvēkiem pasaka, ka par viņa veselību un ārstēšanu lems, piemēram, astoņu labu profesoru konsilijs. Protams, slimnieks piekrīt, jo viņam nav ne mazāko šaubu, ka viņa likteni izleims maksimāli pareizi, kāds ir iespējams šajā situācijā, lai cilvēks paliktu dzīvs vai arī, ja tas nav iespējams, lai viņam atvieglotu aiziešanas procesu.

Tāpat ir ar tautu. Demokrātija paredz, ka pietiekami augsti attīstītu, labāko attiecīgās specialitātes cilvēku padome pareizi izlej tautas likteni maksimāli pietuvinātu Dieva Gribai. Katru reizi never sūtīt Dieva pravieti, lai viņš noteiktu pareizu diagnozi un pats arī izārstētu. Bet iedomāsimies situāciju, kad slimajam pasaka, ka viņa likteni lems visas slimīnīcas sētnieku un apkopejū brigāde 100 cilvēku sastāvā. Kā viņi nolems, tā arī būs! Slimnieks noteikti sakertu galvu un pēdējiem spēkiem bēgtu prom. Tāda pati reakcija būtu, ja viņam pateiktu, ka astoņu valstu prezidenti, pie mēram, Dzordzis Bušs, Vaira Viķe-Freiberga un citi, balsos, vai viņam taisīt operāciju, vai

Var gadīties, ka slimīnīcā ir tikai viens profesors. Tad viņam svarīgākie lēmumi ir jāpienēm pārām. Viņš nedrīkst pārprastas demokrātijas vārdā sasaukt visu medicīnas personālu, kopā ar sanitāriem un apkopejējiem, lai balsotu par slimīnīcas ārstēšanu. Māsiņu, sanitāru ir vajārāk nekā ārstu un ārstu ir vajārāk nekā profesoru. Ja paļaujos uz balsu vairākumu, tad medicīniski svarīgākos jautājumus izlemtu sanitāri. Šo piemēru es minu tikai tāpēc, lai parādītu to absurdū, kāds notiek. Visā pasaulei tieši šādi cilvēki, kuri nesaprot un ignorē Dieva Gribu, izlej valstu likteņus. Tā nav nekāda demokrātija.

vinīem. Citādi tās liktenis būs loti bēdīgs. Pareizs var izrādīties Leņinam piedēvētais izteicēns, ka katra slaucēja var kļūt par valsts vadītāju. Protams, tikai ar nosacījumu, ka šīs slaucējas vai kādas citas parastas profesijas pārstāvja domāšana sniedzas plaši, ka viņa vai viņš ir patiesi intelīgents cilvēks, piederīgs pie trešās vai ceturtās, vai piektās grupas. Ir zināms, ka Liepājas Cilvēces Skolotājs jeb Ercēngelis bija kurpnieks. Ar kurpnieka amatu viņš pelnīja sev iztiku, bet pats pēc izglītības bija filozofs ar uzvārdu Bēme. Arī Jēzus galdnieka amatu pildīja labprāt, bet Rādonēgas Sergijs prata celtnieka amatu. Pie attiecīgās sevis izglītošanas patiesi intelīgents cilvēks var vadīt tautu un valsti. Bet drausmīgi ir, ja pirmās grupas cilvēks kļūst par prezidentu. Lai arī kāda izglītība viņiem būtu, par tautu šie cilvēki nedomās, jo garīgās attīstības līmenis tam vēl nav gatavs. Cilvēkus nedrīkst dalīt profesijās, bet tauta pati sadalas pēc garīguma, intelīgences attīstības līmeņa, kurš parādās attiecīm pret savas tautas patiesībām vajadzībām. Prakse liecina, ka šobrīd Latvijā visvairāk intelīgento cilvēku ir tieši starpīt kā neievērojamu darbu veicējiem, kuru centienus nomāc un apspiež nepareizā oficiālā intelīgencija. Tāpēc īkvienam, kuram sāp un rūp savas tautas liktenis vairāk nekā paša pašlabums, jāapzinās, ka viņš ir piederīgs pie patiesās intelīgences, kurai jānāk pie varas.

Ne tikai valsts pārvaldes, bet arī mākslas uzdevums ir ietvert sevī tikai intelīgents cilvēku, bet šobrīd tas tā nav. Jo ar "mākslu" nodarbojas degradētās personības. To var redzēt ik uz soļa. Pašlaik Latvijā nav īstas mākslas. Tā ir tikai loti degradētā, ka briesmīgi skatīties.

Kā zināms, sevi kā tautas vadoni pieteica arī Staļins un Hitlers, bet patiesais Vadonis Kristus tika piesists krustā...

Tautai ir jābūt gudrai un jāvadās pēc veselās aprātības. Ne saprotot, kas ir Staļins un Hitlers, krievu un vācu tautas pielāva rupju kļūdu. Ne vādīdamās pēc taisnīguma

kritējiem, tautas šos netaisnīgos individus pieņēma par elkiem. Tāpēc gan vācu, gan krievu tautas loti cieta. Tāpēc ikviens tautai ir jābūt intelīgentai un nepiekārījama, kura spēj atšķirt patiesību no meliem.

"TĀPĒC IKVIEŅAM, KURAM SĀP UN RŪP SAVAS TAUTAS LIKTENIS VAIRĀK NEKĀ PAŠA PAŠLABUMS, JĀAPZINĀS, KA VIŅŠ IR PIEDĒRĪGS PIE PATIESĀS INTELĪGENCES, KURAI JĀNĀK PIE VARAS."

Kas šobrīd noteik ar latviešu tautu?

Mūsu tauta ir tik vāja, ka tai gandrīz būtu jākļūst par tautību. Tātad kvalitātē ir pasliktinājusies. Par tautu var runāt tad, ja tā veido savu valsti. Tas nozīmē, ka atrodas noteikts daudzums vismaz trešās grupas cilvēku, kuri grib veidot valsti. Pirmās un otrās grupas cilvēkiem ir jāatzīst, jāpalīdz un jāuzticas šiem valsts veidotājiem. Katrs dara savu darbu, lai šo valsti izveidotu un nosargātu. Latvieši ir tik dzīli degradējuši, ka valsts eksiste tikai formāli, bet neaizsargā valsti veidojošas latviešu tautas intereses. Ja latvieši to pieļauj, viņi ir krituši līdz tautības līmenim, un ja tas tā turpinās, izdzīs arī tautība, būs tikai cilts. To ir aprakstījis Koknessis grāmatā "Tautu tiesības". Šī grāmata noteikti ir jāizstudē katram latvetiem, jo tikai tad mēs spēsim turēties pretim degradēšanās procesam! Tos latviešus, kuri negrib saprast Latvijas dekolonizācijas un depidarizācijas nepieciešamību, mēs saucam par draņķiem, ja viņi nav ēgi, jeb stulbeni. Loti daudzi cilvēki, arī žurnālisti, man ir teikuši: "Mani tas neskar! Man ir daudz krievu draugu, kuri ir okupanti, es gribu viņus integrēt utt. Mani arī pederasti neskar! Mani bērni tādi nav." Viņi brīnās, kāpēc tas skar un nodarbina mani. Mums tādiem ir jāatbild: "Tāpēc, ka mēs domājam par citiem, ne tikai par sevi. Jo tad, kad tas skars jūs personīgi, jūsu bērnus, tad jau būs par vēlu. Jūsu bērns jau būs samaitāts. Bet mēs gribam, lai jūsu bērns nekad netiktu samaitāts!"

Vēlešanu sistēma neiste no pareizu demokrātiju.

Patiemajiem demokrātijai pretojas visi tumsas spēki. Pašreizējā vēlešanu sistēma ir iekārtota tā, lai trešās grupas pārstāvji Saeimā netiktu. Priekšvēlešanu kampaņās tiek "uzspiesta" visādi blēži. Tāpat arī balsis tiek skaitītas netaisnīgi. Ir tāds teiciens: "Nav svārīgi, cik par tevi nobalsos, bet gan, kā saskaitīs balsis." Tāpēc tautai ir jākļūst gudrai un stiprai, lai šīm viltībām pretotus un tās noraidītu. Ja tauta spēs saskatīt un ievelēt Saeimā trešās grupas cilvēkus, tad tai būs cerības uz normālās valsts attīstību.♦

MĀCĪBA PAR DZĪVI

◀ 2. lpp.

Helēna un Nikolajs Rērihi paši bija patiesi nacionālisti, tas atspoguļojas viņu darbos. Nikolajs Rērihs ļoti argumentētē ir izskaidrojis katras tautas nepieciešamību un tiesības netraucēti attīstīties visas cilvēces Kultūras vārdā. Dzīvās Ētikas Mācība uzsver ikvienu pienākumu pašaizlēdzīgi cīnīties par taisnību, aizsargāt savas tautas tiesības un veicināt tādu cilvēces evolūciju, kas balstīta tikai nacionālismā, tas ir, nacionālo kultūru dažādības skaistumā. Mācība uzsver, ka nevis partijas, bet tikai tautas, glābs pasaulli no iznīcības. Turklāt Helēna Rēriha, pati būdama krieviete, ļoti asi savās vēstulēs raksta par krievu tautas spožo nākotni, bet tikai ar noteikumu, ka tā sapratis, ka dara pāri mazām tautām un nomāc citas tautas. Viņa sūtīja vēstules Latvijas Rēriha biedrībai, izsakot savu sarūgtījumu par tautiešiem, kuri izrāda necienu pret latviešu valodu, viņai bija ņēl, ka pati šo valodu neprata. 1938.gada 23. jūnija vēstule Helēna Rēriha brīdīna Latvijas Rēriha biedrību par Latvijai draudošajām briesmām no Padomju Savienības un Vācijas pusēs, aicinādamā aktīvi iesaistīties okupācijas briesmu novēršanā. Toreiz Latvija saņēma brīdinājumu, bet tas netika nemts vērā, un sekoja okupācija. Helēna un Nikolajs Rērihi bija pret Latvijas okupāciju un kolonizāciju. Tāpēc šodien, ja viņi būtu dzīvi, aktīvi atbalstītu Latvijas deokupāciju un dekolonizāciju, tātad ikvienu latviešu tautas patriotu taisnīgās prasības.

Kādas latviešu sievietes sirds uztvēra Dzīvās Ētikas Mācības lielo nozīmi tālākā

cilvēces attīstībā. Šo latvieti sauc Meta Veidenberga, kurai tikkā apritēja 98 gadi. 70 gadu vecumā šī gudrā sieviete, sāka tulcot Dzīvo Ētiku latviešu valodā, pēdējo sējumu pabeidzot tikai pirms 8 gadiem. Tieši patiesības izzinašana ir ļāvusi uzturēt možu garu arī tik ievērojamā vecumā. Apciemojot Metu Veidenbergu dzimšanas dienā, šai intelīgentajai kundzei uzdevu dažus jautājumus.

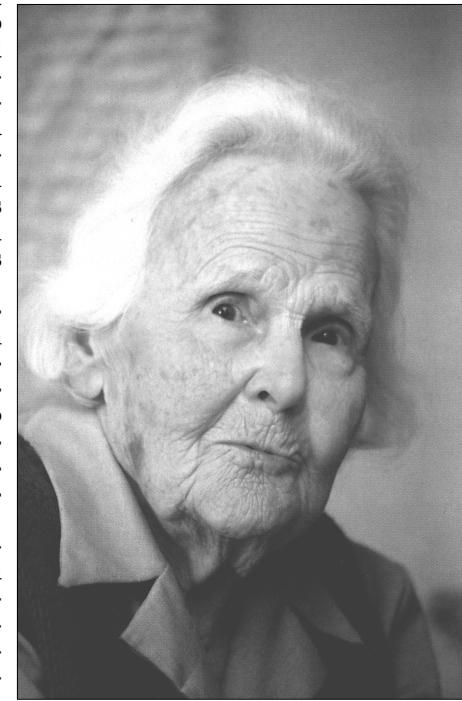
Dzīvās Ētikas Mācība māca cilvēkiem kļūt taisnīgiem, lai kāpotu labajam. Vai Latvijas atbrīvošana no okupantiem ir taisnīgums, kurš spēj nodrošināt latviešu tautai nākotni?

— Jā. Es atbalstu latviešu tautas tiesības un nepieciešamību būt brīvai no okupantu klātbūtnes. Okupantu aizbraukšana ir taisnīguma atjaunošana. Taisnīguma atjaunošana ir mīlestības darbība, mīlestības atjaunošana. Tas, kurš samierinās ar taisnību, patiesībā nezina, kas ir mīlestība. Latviešu sadzīvošana ar okupantiem nav mīlestība ne pret viņiem, ne pret savu tautu. Tāpēc bēdīgi bija, kad uzzināju, ka "rērihieši" Mariana Ozoliņa, Dainis Ozols ar vēselu komandu raksta apvainojumus par Aivaru Gardu.

Kādu iespaidu atstāj okupanti uz latviešiem?

— Okupantu iespāids ir ļoti sliks, piemēram, uz latviešu valodu. Sādi mēs deldējam un zaudējam mūsu dārgumu. Šī dārguma nosargāšana ir katrā atsevišķa cilvēka rokās. Kad klausos radio, es dzirdu, cik

latviešu valoda kļuvusi nabadzīga. Tas noteikti ir okupantu ietekmē un visas okupācijas iespāidā.

Meta Veidenberga: "Tas, kurš samierinās ar taisnību, patiesībā nezina, kas ir mīlestība."

Kāpēc tulkojat Dzīvo Ētiku latviski?

— Acīmredzot, tā tam vajažēja notikt. Man bija tāda neizprotama vēlēšanās. Likās, esmu ierocis Kaut Kā rokās. Šī Mācība māca cilvēkam kļūt pašaizlēdzīgam un varonīgam. Varbūt, ka latviešu tauta ir pelnījusi Dzīvo Ētiku lāsit latviski. Bet es biju tikai ierocis, darbarīks, lai šis zināšanas pārtulkotu.

Vai varētu būt, ka latviešu tautai ir kāds ipašs uzdevums cilvēces atjaunošanas procesā?

— Cilvēkam ir jāspēj dzīvot

tajā dzīvē un laikā, kas ir ap viņu. Latvijas atbrīvošana no okupantiem ir varonības pie redišana, tautas rakstura nostiprināšana. Bet uzde vums varbūt ir daudz plašaks, tāpat kā citām tautām, kuras turpinās attīstību. Bet nākotni es dažos teikumos nevaru izstāstīt. Es gribētu vistu labāko un skaistāko.

Vai jūs atbalstāt Latvijas iestāšanos Eiropas Savienībā?

— Nē. Es balsošu pret to. Eiropas Savienība mums uzkrāja jaunu jūgu.

Kādu jūs redzat pašreizējo Latviju?

— Ir ļoti maz cilvēku, kuri cīnās pret notiekoto, šajām pārestībām. Daudzi nesaprot, ka ienaidnieks nav pazudis pēc neatkarības atjaunošanas, bet gan kļuvis sliptāks. Vēlētos, lai cīnījātu par taisnību kļūtu arvien vairāk. Ja cilvēks iedegas par augstiem ideāliem, viņš kļūst dižs. Laime ir izprast cilvēka dzīves vērtību un atrast isto ceļu, kā to piepildit.

Novēlēsim cienījamai Metai Veidenbergai iegegt arvien gaišāku sirds uguni! Savā sirmajā vecumā viņa piedalās mūsu kopīgajā cīņā, domās stiprinot un atbalstot latviešu tautas cīņu kā ziņāms, visa pamatā ir doma, un tai ir liels spēks. ♦

*Foto: žurnāls Ieva, 06.09.2000.

gi publicējot izdevuma datus, kas, acīmredzot, no neapstrādami zinošā Drošības policijas viedokļa vērtējama kā valstiski svarīga informācija.

Mēs aicinām Jūs atzinigi novērtēt D.Šmitiņa aso prātu un paredzēšanas spējas! Tiktiesām – nepublicējot informāciju par laikraksta tirāzas liebumu, iespiedtehniku un lapušu skaitu, tiek dota iespēja

Mēs vairs nepieļausim situāciju, ka Latvijas deokupācijā, dekolonizācijā un debolševizācijā ieinteresēt cilvēks nevar iepazīties ar laikrakstu DDD Nacionālajā bibliotēkā!

šo laikrakstu viltot. Tas nozīmē, ka Latvijai naidigas valsts slepenie dienesti, nepatiesi uzdodamies par laikraksta DDD izdevējiem un izplatītājiem, var saindēt latviešu tautas apzinu sev vēlamajā virzienā.

Galvenā redaktore Līga Muzikante mēģināja taisnoties, ka nēmusi piemēru no lielākajām Latvijā iznākošajām avīzēm, tāpēc nolēmusi neievērēt pietiekamu uzmanību izdevuma datu publicēšanai. Tomēr vienmēr modrā Drošības policija laikus pamānīja redaktoriem vieglprātību, tādējādi norādīdama, ka šo datu neuzrādīšana apdraud valsts drošību. Līga Muzikante nedrīkst nemt piemēru no pārēju avižu redaktoriem, jo vairums no viņiem izdod tiekai apdrukātu makulatūru. Bet laikraksts DDD ir nozīmīgs valsts drošības garants,

jo atmasko noziegumu, kas tiek veikts pret latviešu tautas dalai tiek liegta iespēja iepazīties ar savu kangaru un nodeveju uzvārdiem. Līdz ar to valsts drošība ir apdraudēta, jo šie brīvības nīdēji var tikt ievēlēti atkārtoti. To Latvijas Nacionālā fronte ar Drošības policijas gādību nepiešķūtu!

Tāpat Drošības policija izprot, ka homoseksuālisms, līdzīgi bakteriologiskajiem ieročiem, ir valsts drošību apdraudoša apziņas infekcija. Tādēļ Drošības policija draudzīgi rūpējas par laikrakstu DDD un uzmana galvenās redaktores Līgas Muzikantes darbu, jo tikai šīs avīzes atklātajā un tiešajā saturā redz vienīgo iespēju nosargāt valsti no homoseksuālisma izplatības. Neviens cita Latvijas lielākā avīze šo aizsardzības funkciju neveic. Starp citu, prezidentes kundze, kapēc Jūs atbalstāt homoseksuālismu un esat pret dekolonizāciju? Kapēc neviens no 4. maija kangaru-pederastu režīma bļodlaizām nav atspēkojis aksiomu: "Tikai drānkis vai drānķe negrib Latvijas dekolonizāciju un depārīzāciju (atbrīvošana no homoseksuālisma sērgas ietekmes), protams, ja vien viņš vai viņa nav degenerāts un pietiekami izglītots, lai izprastu šo problēmu būtību." Tātad tā ir patiesība?

Ar cieņu

LNF priekšsēdētāja vietniece
Liene APINE

UZMUNDRINĀJUMS DROŠĪBAS POLICIJAI

TIKAI VIENS JAUTĀJUMS AIVARAM GARDAM

Liene APINE

– Drošības policijas šefa vietnieks ir iesniedzis pašvaldības policijā sūdzību par mūsu laikraksta galveno redaktori.

— Drošības policija ir sākusi kert blusas un iejaukties liešas, kas nav tās kompetencē. Tas tiešām ir nozēlojami un neizprotami. Tāpat vairāk kā divaina ir Drošības policijas aktīva interese par LNF Stratēģijas padomes locekļu radniekiem un tuviniekiem. Vai Drošības policija būtu kāds Gestapo? Ja Latvijas Nacionālā fronte ir izdarījusi kādu noziegumu, tad lai sauc mūs pie atbildības! Ja nē, lai liek mierā! Latvijas Nacionālā fronte ar visu savu darbību ir izrādījusi vēlēšanos sadarbīties ar valsts drošības dienestiem. Par to liecina dažas vēstules, kas tika publicētas arī mūsu avīzē un nosūtītas visiem masu informācijas līdzekļiem ar aicinājumu saukt pie atbildības, piemēram, valsts prezidenti, Brūnīto Spēku virspavēlnieci, par tautas atstāšanu bez pārtikas kara gadījumā. To mūsu avīzē apstiprināja arī profesors Grinovskis. Tātad būtībā mēs pasakām priekšā, kas būtu jāveic Drošības policijai. Tas ir tās pienākums. Bet diemžēl tai vieglāk ir kert blusas, kaut arī blusu keršana nav tas pats vienkāršakais darbs. Bēdīgi, ka tā izliekas nerēzam mūsu meģinājumus sadarbīties valsts drošības jautājumos, lai atklātu grandiozos noziegumus pret latviešu tautu un valsti, kas tiek pašreiz pastrādāti. Protams, tad, kad mēs nāksim pie varas, un tas notiks ātrāk nekā kāds to vēlētos, mēs izskatīsim šos Generālprokuratūras un drošības iestāžu nozieguma "nerēdžēšanas" gadījumus. Atradīsim pantus, kuri jau ir, un sauksim pie atbildības visus, kas novēduši latviešu tautu šādā stāvoklī. Mēs esam par Latvijas valsts drošību un pret 4. maija kangaru-pederastu režīmu, kas sistemātiski šo drošību grauj. Ja to redz vienkārši cilvēki, tad, kā to var nerēzēt speciālisti? Tātad pašos drošības dienestos notiek kaut kas ļauns, kas atbalsta noziegumu. Kaut arī mums drošības dienestos pagaidām vēl nav tik daudz savu cilvēku, cik gribētos, tomēr viņu skaits nepārtrauki pieauga. Zemniekiem un ciemā "vienkārša darba darītājiem" beidzot varētu apnīkt, ka valsts viņus apceļ. Tāpēc viņi drīz varētu sacelties pret netaisnību. Šajā brīdi ļoti daudz drošības darbinieku pārējā tautas pusē. To derētu pārdomāt mūsu valsts viriem un sievām. Lai beidz muļķot mūsu tautu! Drošības policiju nodarība mūsu attieksme pret NATO. Šo attieksmi mēs esam pamatojuši, bet politiķiem, valsts vadītājiem gan NATO, gan ES ir kā tādas spēlēties, grabuliši. Viņi ir kā tādi mazi bērnīni, kuri baidās, ka mēs varētu viņiem neatļaut spēlēties. Tāpēc interesējās, ko mēs darāsim no 4. līdz 6.jūlijam. Mēs nezemēsim nost šos grabulišus, jo tad būs brēkšana. Gan jau paši redzēs un sapratis, ka šīs "mantiņas" ir bīstamas un spēlēšanās ar tām rada ļaunas sekas, bet tad jau būs par vēlu... Ja drošības dienestu darbinieki attopas un grib palīdzēt latviešu tautai, lai sāk vākt noderīgu informāciju par patiesajiem noziedzniekiem, 4.maija režīma barvežiem, kuri šīs "mantiņas" viņiem iedevuši. Mēs saprotam, ka drošības dienestu darbiniekiem smadzenes tiek "skalotās" vēl vairāk nekā ierindas cilvēkiem, lai 4.maija režīms varētu uz tiem palauties. Tajā pašā laikā viņu augstā izglītība lauj veiksmīgāk pretoties šai "skalošanai". "Viedā" izdotās grāmatas palīdzēs izturēt ļaunuma propagandas uzbrukumus.

Vaininieku nosēdināsim uz apsūdzēto sola. Drošības dienestu informācijas vākšana pareizājā virzienā atmazgātu kai-tējumus, kuri tiek nodari, 4.maija režīma intereses tvarost un izsekot latviešu tautas patriotus, LNF Stratēģijas padomes locekļus un viņu radinieku. Drošības policija vares sniegt nepieciešamās ziņas arī par normālās sabiedrības grāvējiem – pederastiem, kad atvērsim pirmo pidarolesbazariju. Tur varētu būt jautra dzīve. Karognesējs jau ir, pātaru skaitītājs arī. Vārēs rīkot ierindas skates. Noteikti atradies bundzinieki, taurētāji, "zapevalas" un citi. Tādējādi mēs parādīsim rūpes par viņu atveselēšanu. Divaini, bet viņu pašu 4.maija režīms par pederastu garīgo veselību nemaz nedoma. Kā domā lasītāji, kapēc?

Tomēr lai nu kā, Līga Muzikante savus "grēkus", par kuriem ieinteresējās Drošības policija, ir nozēlojusi un apsolījusies tā vairs nedarīt. Mums, protams, glaimo Didža Šmitiņa rūpes, kuras noteikti nebija bez Jāņa Reinika un Vairas Viķes-Freibergas ziņas! Mēs tomēr viņam jaunu nevēlam, gluži otrādi, novēlām uzvarēt konkursā un kļūt par Korupcijas apkarošanas biroja priekšnieku!

Mazliet pārfrāzējot latviešu tautas sakāmvārdu, teiksim visiem, uz kuriem tas attiecas: "Kas latviešu tautas patrioti bedri rok, tas pats tajā iekrīt!"♦

LAIKRAKSTS DDD AICINA PIETEIKTIES AKTĪVUS AVĪZES IZPLATĪĀJUS!

ĪPAŠI PRIECĀSIMIES PAR JAUNIEŠIEM, KURI GRIB LIETDERĪGI IZMANTOT LAIKU VASARAS BRĪVDIENĀS UN IEGŪT LABUS DRAUGUS.

SAVUS PIETEKUMUS AR NORĀDĪTU ATPAKAĻADRESI, LŪDZU SŪTIET:

KALNCIEMA 53 – 6

RĪGA, LV – 1046

JŪRAS PIEKRĀPŠANA

INTERVIJA AR LATVIJAS JŪRNIECĪBAS FONDA VALDES PRIEKŠSĒDĒTĀJU VILNI KERI

◀ 1. lpp.

Liga MUZIKANTE

– Kera kungs, kādu jūs redzat pašreizējo jūrniecības stāvokli Latvijā?

– Stāvoklis ir neapskaužams. Vairs neviens kuģis no visas tirdzniecības flotes nav palicis zem Latvijas karoga. Zem Latvijas karoga ir tikai zvejas kuģi un ledlauzis "Varma", kuru arī jau grib pārdot.

– Kā ir izveidojusies šāda situācija?

– Līdz šim no Latvijas valdības un valdošo partiju pusēs ir bijusi, maigi izsakoties, divaina politika pret Latvijas jūrniecību. Pēc neatkarības atjaunošanas, kad sāka darboties 5.Saeima un tās izveidotā valdība, nekavējoties tika likvidēta Jūras lietu ministrija. Nevienā valdības deklarācijā jūrniecība netika uzrādīta kā tautsaimniecības nozare, kaut arī tā vienmēr ir bijusi loti ienesīga. Latvijas atjaunošanas sākumā jūrniecība valstij deva līdz 20 % no ārzemju valūtas. Bet pēc tam, protams, šis skaitlis kritās. Pirmais kaitējums bija Godmaņa valdības laikā, kad no Latvijas Kuģniecības līdzīgiem tika pamēti 37 miljoni latu un pārskaitīti "Latenergo", lai no Krievijas iepirktu kurināmo. Tas bija nepieciešams tāpēc, lai Latvija nenāktu bezizejas situācijā, jo kurināmā cenās tika strauji paaugstinātas. Latvijas Kuģniecība par šo aizdoto naudu atpakaļ nesaņēma nevienu santīmu ne procentos, ne kreditos. Vēlāk, kad summa bija izaugusi līdz 50 miljoniem praktiski pretlikumīgā kārtā Latvijas Kuģniecībai priespieja no šīs naudas atteikties.

– Kādā veidā varēja piešķiest?

– Vienkārši pateica, ka tie, kas balsos pret to, Kuģniecības padomē vairs nebūs pie-

teikšanas. Nākošais solis bija sekojošs. Bija međinājums stabilizēt "Banku Baltija". Latvijas Kuģniecība bija savākuši 44 miljonus dolāru, lai iepirktu jaunus kuģus. Neoficiāli ir zināms, ka tika dots valdības rīkojums toreizējam Kuģniecības prezidentam Pēterim Avotiņam, lai šie 44 miljoni dolāru tiktu pārskaitīti "Bankā Baltija". Pārskaitījums notika tieši tajā dienā, kad izziņoja "Bankas Baltija" slēšanu. Tagad šo naudu – gan 37 miljonus, gan 44 miljonus neviens vairs nepieemin. Bet visu laiku tiek runāts par to, ka Latvijas Kuģniecība Latvijas valstij neko nedod. Runājot tālāk, atklāšu vēl ko. Tika sagatavots ideāli izdevīgs pasūtījums 6 jaunu kuģu būvēi. Tajā brīdi bija zema pasūtījuma cena jaunu kuģu būvniecībai, un kreditu

– Vai bija plānots pasūtīt tieši tankkuģu būvi?

"Nevienā valdības deklarācijā jūrniecība netika uzrādīta kā tautsaimniecības nozare, kaut arī tā vienmēr ir bijusi loti ienesīga."

garantēja pasaules bankas, neprasot ne valsts garantijas kredītam, ne arī uzliekot kādas saistības Kuģniecības esošajam kapitālam. Tomēr tas tika norādīts visai divainos piegājenos. Viss ir beidzies ar to, ka tagad tiek atzīts, ka būtu jāpasūta jauni kuģi. Bet ir pagājis tik daudz laika, pasaulei mainījusies konjunktūra.

– Kā būtu bijis, ja kuģi tiktu pasūtīti jau toreiz?

– Tad apmēram puse no šiem kuģiem tagad jau strādātu. Bet, pasūtot tagad, pirmais kuģis darbā nonāks ne ātrāk kā pēc diviem gadiem. Pa šo laiku Latvijas tankkuģu flote būs novēcojusi tik tālu, ka tā vairs nebūs konkurenčspējīga, tāpēc to vajadzēs norakstīt lūžņos. Tas bija visiem zināms.

– Jā. Latvijas Kuģniecība pašlaik galvenā pelnītāja ir tankkuģu flote. Naftas tirgus ir stabils ar stabiliem pārvadājumiem.

– Izskatās, ka šāda veida Latvijas jūrniecības, Kuģniecības gremdešana ir kādam izdevīga.

– Šeit valda dažādi uzskati. Viens variants, kuru izteica diezgan augsti stāvoša amatpersona, ir tāds, ka kādam no konkurentu puses ir piedāvāts vai jau samaksāts 10 miljoni par Latvijas Kuģniecības pazudināšanu. Otrs variants – ikviens redz, kas ir noticis ar Latvijas tautsaimniecību. Rūpniecība ir sagrauta. Zemniecība, kas vienmēr ir bijusi Latvijas balsts, tagad vēl turas tikai pateicoties zemnie-

ku sīkstumam un spītam, tāču tiek darīts viiss iespējamais, lai arī to sagrautu. Līdz šim stabili turējās Latvijas Kuģniecība, iememot ievērojamu vietu pasaules jūras transportā. Tāpēc to kādam ir izdevīgi likvidēt.

– Kādēļ notika kuģu pārregistrēšana zem svešu valstu karogiem?

– Tas notika tāpēc, lai tie varētu būt it kā konkurents pējigji. Jo Latvijas valsts nodokļu sistēma ir tikusi izveidota tāda, lai Latvijas flote bankrotētu. Tāpēc kuģi tika pārrakstīti zem svešiem karogiem, līdz ar to nodokļi tiek maksāti citur, kur tie ir nesalidzināmi mazāki. Starp citu, jau no 1996.gada Latvijas jūrniecības speciālisti izstrādāja visā pasaulē atzītu nodokļu sistēmu, kura būtu labi pielietojama Latvijā. Tikai pašreiz tika kaut kas izlemts par jūrnieku, kuri strādā uz kuģiem zem Latvijas karoga, sociālo nodokli. Bet, kā zināms, tirdzniecības kuģu zem Latvijas

karoga vairs nav... Ir bijuši priekšlikumi Latvijas Kuģniecību pat likvidēt, pārdomot kuģus pa vienam kuģim.

– Ja kuģis peld zem sveša karoga, vai Latvijai nāk atpakaļ kāda naudīņa?

– No kuģa darbības – nē. Peļņa nāk no krasta dienestiem, personāla algām. Bet no pārvadājumiem nauda nenāk.

– Vai Latvijai nav iespējams nodrošināt savu pasažieru prāmju satiksmi, piemēram, uz Zviedriju?

– Ir iespējams, bet tas netiek, jo tāda ir politika. Līdz ar to nauda par Latvijas pasažieru pārvadāšanu aiziet uz to valsti, zem kuras karoga prāmis ir reģistrēts. Bet tas vēl nav viss. Vēl aizvien kopš PSRS gadiem satiksmi no Rīgas ar citu valstu galvaspilsētām uztur kuģis zem Krievijas karoga. Tas tikai pierāda Latvijas valsts nespēju organizēt pat tik būtībā prestižas lietas. Igaunija, būdama mazāka par Latviju, savu prāmju satiksmi varēja noorganizēt.

– Sanāk, ka Latvijas jūrniecības gremdešana ir viens no kārtējiem pierādījumiem noziegumam, kas notiek Latvijā.

– Seit klāt ir gan mulķība, gan neuzņēmība, gan noziegība. Latvijas valdībai jau 1996.gadā tika piedāvāts variants, kā uzlabot šo stāvokli, bet nekas nenotika. Lai vadītu valsti, tāpat kā ikvienu saimniecību, ir jāprot vismaz četras aritmētiskās darbības: pieskaitīšana, atņemšana, reizināšana, dališana. Diemžēl valdība prot tikai divas: atņem un dalīt. No tā arī ceļas visas nelaimes.

– Katastrofālais jūrniecības stāvoklis Latvijā ir vairāk kā divains mūsu piejūras valstij. Ja Latvijā nenotiktu krāpšana, mūsu valsts būtu bagāta un pārlikusi.

– Jā, tas ir kaut kas neiedomājams! Tā nav mulķība, kas radījusi šo situāciju. Jo tik lieļa mulķība nevar būt! ♦

LAUKSAIMNIECĪBAS IZNĪCINĀŠANA IR LATVIEŠU TAUTAS NOLEMŠANA BOJĀEJAI

INTERVIJA AR JĀNI LEJU

Elīna BANGA

Lauksaimniecību valsts varas pārstāvji pieradušas uztvert tikai kā vienu no tautsaimniecības nozārēm, pie tam kā loti nerentablu un varas stabilitati apdraudošu. Daudz labprātāk to iznīcinātu, pārvēršot Latviju par lauku tūrisma valsti. Deputāts Jānis Leja uzskata, ka lauksaaimniecības iznīcināšana ir nepieļaujama. Valdībai šī tautsaimniecības nozare jāuztver ne tikai kā viena no "dārgām biznesa sfērām", kuras sakārtošanai obligāti vajadzīga ziņātniski pamatota, ilglīcīga tautas un valdības apstiprināta programma, bet tai ir līdz šim nenovērtēta nozīme latviešu tautas nacionālās identitātes apzināšanā un stiprināšanā.

– Klausoties, ko saka gan valsts varas pārstāvji, gan

dažādi "lauku speciālisti", rodas iespāids, ka Latvijā lauksaaimniecība ir neperspektīva tautsaimniecības nozare. Vai jūs piekritat šādam apgalvojumam?

– Šādi izteikumi ir nekompetenti un tie kuri izvirza šādus apgalvojumus, nav iedzīlinājušies šajā jautājumā un spriež pavirši. Lauksaimniecība ir viena no galvenajām nozārēm, kas Latvijā var un galvenais tai vajag attīstīties. Un šī attīstība ir obligāti jāveicina. Piemēram, piena lopkopība. Kur vēl Eiropā ir tik zaļa zāle, kas aug griezdāmas? Zalās masas ražošanai šeit ir labvēlīgi klimatiskie un augsnēs īpašību nosacījumi. Tātad – pats Dievs ir noteicis, ka šeit ir jāattīsta piena lopkopība.

– Tomēr ne vienu reizi vien, Zemkopības ministrijas pārstāvji, atgriezoties no konsultācijām Brisele, stāsta, ka Latvijā ir loti

Berlinē, 2., 3. jūnijā. Tur kolēgiem teicu, ka aplami ir radītu tādu situāciju, ka vienas nozāres, piemēram, lauksaaimniecības attīstība tiek nodrošinātā uz kādu citu nozaru rēķina. Lielajā Vācijā, piemēram, gandrīz puse no valsts budžeta tiek tērēta, lai subsidētu lauksaaimniecību. Tā ir ekonomiska un tautsaimniecīska kroplība! Tāpēc ar prieku lasu pēc tam avīzēs, ka Eiropas Savienībā pašā ir daudz pietrūkst līdz šo vēlāmo standartu sasniegšanai. Eiropas Savienībā pašā ir daudz problēmu lauksaaimniecības nozare, ar kurām tā vēl līdz šim nav spējusi tikt galā. ES valstis notiek "cūku kari", "tomātu kari", "zivju kari" utt. Tāpēc var uzskatīt, ka šī nozare atrodas attīstības procesā un nevar pateikt, kas ar to notiks pēc dažiem gadiem. Vēlāk arī mūsu attiekīsme pret ES tāpēc var mainīties.

Man bija iespēja piedalīties Vācijas un baltiešu parlamentāriešu seminārā, kas notika Berlīnē, 2., 3. jūnijā. Tur kolēgiem teicu, ka aplami ir radītu tādu situāciju, ka vienas nozāres, piemēram, lauksaaimniecības attīstība tiek nodrošinātā uz kādu citu nozaru rēķina. Lielajā Vācijā, piemēram, gandrīz puse no valsts budžeta tiek tērēta, lai subsidētu lauksaaimniecību. Tā ir ekonomiska un tautsaimniecīska kroplība! Tāpēc ar prieku lasu pēc tam avīzēs, ka Eiropas Savienībā pašā ir daudz pietrūkst līdz šo vēlāmo standartu sasniegšanai. Eiropas Savienībā pašā ir daudz problēmu lauksaaimniecības komisārs Fislers pažinojis, ka lauksaaimniecības subsidēšanas sistēma radikāli jāreformē un tiešie maksājumi nākotnē jāizbeidz. Tas būtu pareizi no visiem viedokļiem. Subsidēt vajag infrastruktūras attīstību, koplietīšanas bāzi – celus, komunikācijas, pārstrādes un uzglabāšanas uzņēmumus.

Kas attiecas uz Latvijas lauksaaimniecības attīstību, vēl un vēl jāatgādina, ka Latvijas zemnieks ir gatavs

konkurēt ar visas Eiropas zemniekiem, bet tikai uz vienlidzīgiem un godīgiem noteikumiem. Kā sportiskā cīņā var konkurēt pusaudzis vai bērns ar smagsvara cīkstni?! Lai cīņā būtu godīga, daļībniekiem jābūt vienādai svara kategorijā, jāstartē uz vienādīgiem noteikumiem. Saīdīzījumā ar mūsejā, Eiropas Savienības lauksaaimniecības produkcija tiek pārmērīgi subsidēta, bet Latvijas zemnieks nesaņem it neko un piedevām vēl tiek nozākāts, ka neprot strādāt...

– Kas šajā situācijā būtu jādara pašai Latvijai, lai ierobežotu ES norādījumus? Cik lielā mērā pie neviņi līdzīgās konkurencēs vainīga ir Latvija un cik Eiropas Savienība?

– Neesmu pētījis šo jautājumu. Pieļauju, ka daudzus gadījumos tā ir vienkārša mūsu speciālistu pārīšiba. Šādu pieņēmumu apstiprina 1999.gada tā

saucamie cūku kari Latvijā. Izrādījās, ka ir mehānisms savas nozares aizsargāšanai un attīstīšanai un tas netiek izmantots. Tāpat uzskatu, ka Latvijā nedrīkst izplatīt tādas runas, ka mums nosaka kvotas, kuru pamats ir 1995-1997. gada ražošanas līmenis. Nedrīkst kā salīdzināmo liebumu pieņemt lauksaaimniecības ražošanas zemāko līmeni. Mums par pamatu obligāti būtu jāņem sava iekšējā pārtikas tirgus liebums. Tas, kā atzīst Zemkopības ministrs Slakte, kā arī mūs paši, ir 670 milioni latu. Mūsu zemnieki pēc oficiāliem datiem ražo ne vairāk kā 30% no visa šī kopējā pārtikas tirgus vajadzībām. Tātad no ārpuses, no Eiropas ir jānosaka nevis ražošanas kvota, bet gan eksporta kvota. Tas, cik mēs drīkstam ražot, jānosaka mums pašiem, nevis kādai Briseles ierēdņu grupai.

Mēs ar savu ražošanas apjomu nevieni neaizskaram, mēs aizskaram citu valstu tirgu ar savu eksporta apjomu. Eksporta un importa apjomu arī vajag regulet ar kvotu.

- ES komisārs paplašināšanās jautājumos G.Ferhoigens, savas pēdējās vizites laikā Latvijā, no televizijas ekrāna teica, ka tad, kad Latvija būs ES daļvalsts, liela loma būs pašvaldībām. Tieši pašvaldībām būs jākontrolē cik un kuri zemnieki nodarbojas un kuri nenodarbojas ar zemes apstrādāšanu. Šāda kontrole būs nepieciešama tādēļ, ka ES solās maksāt tiem, kuri labprātīgi atteiksies no lauksaimnieciskās ražošanas. Kā jūs komentētu šādu ES nostāju pret Latvijas zemniecības "attīstību"?

– Tas ir kliedzošs subjektivisms un arī neslēpts negodīgums – es pats ražošu, bet tev piemaksāsu, lai tu likvidētu savu ražošanu. Vai tādā veidā gribam padarīt mūsu zemnieku par ES "pensionāriem", kas dzīvo no ES pabalstiem? Šāda nostāja nekādi neatbilst priekšstatiem par godīgu konkurenci. To, cik un kurš ražos, var diktēt tikai vienlīdzīgi noteikumi godīgā tirgū. Piemēram, pienam ir jāmaksā tik, cik tas maksā ražotajam. Jāatgriežas pie teorijas, ko izstrādājuši ekonomiskās teorijas pamatlīcēji Adams Smits, Davids Rikardo, Džons Keins un citi. Viņu teorija, kā arī prāta logiskā spriešanas spēja skaidri un saprotami pamatoja, ka preču maiņai jābūt **ekvivalentai**. Tātad, ja zemnieks saražo pienu, tad par pienu ir jāsaņem tā pilna pašizmaksas summa plus vidējā peļņa – tāpat kā tas notiek citās tautsaimniecības nozarēs.

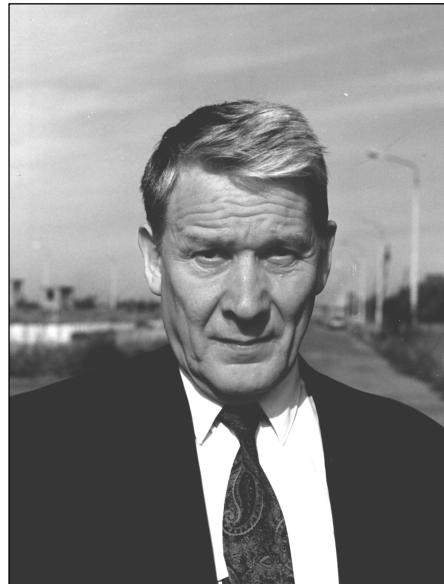
- Tomēr reālā situācija ir cita. Zemnieki nesaņem pat minimālo noteikto samaksu par pienu.

– Protams, ka gluži tāpat kā daudzās citās dzīves sfērās, arī lauksaimniecībā noteikos ir kroplība, kas izveidojās valstī realizētās liberālās politikas rezultātā.. Es runāju par situāciju, kādai tai *vajadzētu* būt – zemniekiem par savu darbu jāsaņem tik, cik tas reāli maksā, kādā ir šī darba patiesīvā vērtība.

- Kādai vajadzētu būt Latvijas lauksaimniecības politikai, lai zemnieki varētu justies droši, ka viņiem būs darbs, ka viņu saražotajai produkcijai būs garantēts tirgus?

– Pirmkārt, valdībai jādeklarē, ka zemnieku intereses tiks aizstāvētas, ka par viņiem rūpēsies un to jāsāk ištenot praksē. Valdībai jāveido savas tautas un savu ražotāju aizstāvīša politika, nevis jānorobejojas no nācijas vitālām interēsim. Līdz šim vairāki premjeri no tām ir atklāti norobežojušies, pazinojot, ka valdībai nav jānodarbojas ar tautsaimniecības jautājumiem. Nezinu, no kurienes cilvēkiem rodas šadas aplamas domas. Kapitālisma attīstības rītausmā, piemēram, Anglijas valdība, kad sāka sūtīt savus diplomātus un emisārus uz tādiem lieliem koloniāliem reģioniem kā Indija un Ķīna, uzdeva tiem tikai vienu galveno uzdevumu – rūpēties par tirgu savām precēm, par Anglijas ražojumu noīeta tirgu. Tāpat arī tagadējai Latvijas valdībai, galvenokārt, būtu jārūpējas par savas tautas zemniekiem, meklējot iespējas no-

drošināt kā iekšējo pārtikas preču tā arī arējo tirgu. Arējais pārtikas tirgus ir ļoti liels. Arābu valstīs, piemēram, ir plašas iespējas realizēt sevišķi piena produktus.

- Kāda būtu jūsu pirmā rīcība, lai sakārtotu Latvijas lauksaimniecības politiku?

– Vispirms vajag izstrādāt rīcības plānu, speciālu programmu, kurai jābūt valdības un parlamenta apstiprinātai, teorētiski un zinātniski pamatojai. Viszinošākajiem un kompetentākajiem cilvēkiem jāstrādā pie šādas programmas izstrādāšanas. Nedrikst pielaut tādu situāciju, ka nejauši cilvēki, kuri pēkšņi noķluvuši politiskā vilņa virsotnē, nāk un komandē ražošanas attīstības virzību pēc savas prāta. Tad vēlāk pēc viņiem nāk atkal citi un runā pavīsam kaut ko citu, griežot stūres ratu uz pretējo pusī. Tā nedrīkst būt. Jābūt zinātniski pamatojai, ilglaicīgai programmai, kuru atbalsta tauta, zemnieki un iesteno Latvijas valdība.

- Ir jau iestrādātās programmas un veikti aprēķini, ka vairāk iemīsim simtiem tūkstošiem zemnieku būs jāatsakās no sava "dārgā un nerentabla hobija".

– Tā nav programma. Tie ir vieglprātīgi paziņojumi no zemkopības ekonomikas institūta specialistu un citu "gudrinieku" puses. Šādi izteicienā izskan arī no to puses, kuri nevēlas sev blakus citus ražotājus, konkurenci, lai varētu vieglāk darboties un vieglāk pelnīt ar saviem ražojumiem. Tas ir negodīgs paņēmiens. Tāču divainākais ir tas, ka šādus paziņojumus izplata tie, kuriem tieši būtu jāstrādā pie zinātniskas programmas, lai atrisinātu katastrofālo situāciju Latvijas zemkopībā. Pie tam, ja šādi paziņojumi ir zinātniski pamatooti, tad jādod izskaidrojumus un priekšlikumus, ko darīs tie cilvēki, kuriem nākšies atteikties no lauksaimniecības ražošanas.

- Bauskas rajona Lauksaimnieku apvienības priekšsēdētāja Inese Baruševica intervijā laikrakstam DDD teica, ka pirmsāls solis, lai glābtu Latvijas iekšējo tirgu, ir robežu aizvēšana un importa ierobežošana. Vai jūsuprāt šāda rīcība būtu lietderīga?

– Programma par kuru es runāju, noteikti ietvertu sadalu, kura paredzētu pārtikas iekšējā tirgus nodrošinājumu. Manuprāt vietējo tirgu var nosargāt tikai ar stingru muitas politiku, stingru, dzīvē realizētu robežkontroli. Protams,

arī šodien ir daudz noteiku mu, bet tie netiek realizēti dzīvē. Tādēļ kontroles sistēmā jāiesaista tautas pārstāvji gan no zemessardzes, gan sa biedriskajām organizācijām.

Tieši tautas pašreizējā pasīvā attieksme pret valstī notiekošajiem procesiem, lauj taisnīguma pretiniekim, krāpniekiem un noziedzniekiem rikoties preteji tautas interesēm, mērķtiecīgi iznīcinot latviešu tautas garīgo un fizisko potenciālu. Šajā procesā jāiesaista galvenā darbojotās persona – tauta. Tojāiesaista no augšas ar likumdošanu, nosakot tautas kontrolieriem viņu likumīgās funkcijas. Tikai tautas modrība, apvienota ar robežsargu, policijas un tiesu darbību, rādis tādu gaisotni, situāciju, ka šo "tumsas" darboņu plānu realizācija kļūs neiespējama.

- Vai lauksaimniecības iznīcināšana ietekmē tikai cilvēku materiālo labklājību, vai varbūt šai tautsaimniecības nozarei ir būtiska loma arī latviešu tautas nacionālās pašapziņas celšanā?

– Tas ir interesants jautājums. Lauksaimniecības kā tautsaimniecības nozares ipatnība ir tā, ka tās galvenais ražošanas līdzeklis ir zeme, kas savukārt vienlaicīgi ir arī dzīves telpa, valsts teritorija. Tātad tā ir teritorija, kuru apdzīvo, kurā mājo paši ražotāji. Ja izposta lauksaimnieci, tad vienlaicīgi tiek postīta arī tauta, kas apdzīvo un apsaimnieko šo zemi. Šajā gadījuma runa ir par latviešu

– Zemnieki dzīvo laukos un viņi gan apstrādā zemi, gan audzē lopus. Liekas tieši kopībā ir rādies latviešu sakāmāvards: "Ne mana cūka, ne mana druva." Dažs labs zemnieks šādi sprīzē arī par Latvijas deokupācijas un dekolonizācijas nepieciešamību. Es domāju, ka tad, kad runa ir par Tēvzemi, Dzimteni, šo teicīnu vajadzētu atmetē, jo "gan tā druva, gan cūka ir mana". Plašāk negribu komentēt, bet uzskatu, ka zemnieks nedrīkstētu norobežoties un pavirši attiekties pret latviešu tautas kopīgo problēmu.

- Nāk prātā Gandija vadībā notikusi indiešu atbrīvošanās no saviem okupantiem. Indieši solidarizējās un sadzīvē liejoja tikai indiešu pašu ražotās proceses...

– Latvijas pirmās brīvvalsts laikā bija līdzīga situācija. Ar Valsts prezidenta atbalstu tika izveidotas komitejas, kas organizēja atbalstu pašu ražotājiem un rosināja Latvijas iedzīvotājus pirkst tieši Latvijas ražojumus, tādējādi atbalstot savus vietējos ražotājus. Nacionālā vienotība toreiz arī stiprā mērā veicināja strauju ražošanas attīstību Latvijā. Arī šodien pareizi organizēta un nacionāli virzīta tautas izglītošana varētu palīdzēt Latvijai uzplaukt kā stiprai nacionālai un ekonomiski attīstītai valstij. Diemžēl pašreiz Latvijas valdības politiskajā programmā trūkst šādas patriotiskās audzināšanas ideoloģiskās sadaļa. ♦

Latvieši, mūsu pieņākums ir kategoriski norādit kaimiņos dzīvojošajiem, pazīstamajiem un arī nepazīstamajiem okupantiem, lai viņi brauc mājās! Iedodiet viņiem šo adresi, kur saņemt pāldzību pārceļošanai uz etnisko dzimteni!

Nelicet viņus miera līdz brīdim, kamēr viņi jau dzīvo Kalugā vai citur, tikai ne Latvijā! ►►

– Kādi ir lauksaimniecības iznīcināšanas motīvi, to lai izsecina pati tauta. Nedomāju, ka kāds to tīšām dara, taču vieglprātīga, pavirša un nekompetenta pieeja rada ne mazāk draudu. Pašreiz ir īstais brīdis, kad reāli izvērtēt valsts vadītāju un citu atbilstīgo, piemēram, partiju vadītāju, parlamentāriešu rīcības motīvs. Būtu labi, ja beidzot cilvēki sāktu domāt un atmettu bezpalīdzīgo malā stāvēšanu. Uzskatu, ka līdz šim tauta ir pārāk miegami noskatījusies uz notiekošajām netaisnībām un krāpšanām. Tā ir vieglprātība no cilvēku pusē!

- Latvijas Nacionālā fronte ir vairākkārtīgi aicinājusi latviešus – visu nozaru pārstāvju, arī zemniekus – apvienoties par Latvijas deokupāciju un dekolonizāciju. Diemžēl, bieži no laučinieku pusēs nācīes dzīrdēt apgalvojumus, ka okupanti ir tikai pilsētnieku nelaimē un viņus tas neskar. Vai šāda attieksme, norobežošanās ir pareiza? Vai lielais okupantu skaits neietekmē arī laukos dzīvojošos latviešus?

– Zemnieki dzīvo laukos un viņi gan apstrādā zemi, gan audzē lopus. Liekas tieši kopībā ir rādies latviešu sakāmāvards: "Ne mana cūka, ne mana druva." Dažs labs zemnieks šādi sprīzē arī par Latvijas deokupācijas un dekolonizācijas nepieciešamību. Es domāju, ka tad, kad runa ir par Tēvzemi, Dzimteni, šo teicīnu vajadzētu atmetē, jo "gan tā druva, gan cūka ir mana". Plašāk negribu komentēt, bet uzskatu, ka zemnieks nedrīkstētu norobežoties un pavirši attiekties pret latviešu tautas kopīgo problēmu.

- Nāk prātā Gandija vadībā notikusi indiešu atbrīvošanās no saviem okupantiem. Indieši solidarizējās un sadzīvē liejoja tikai indiešu pašu ražotās proceses...

– Latvijas pirmās brīvvalsts laikā bija līdzīga situācija. Ar Valsts prezidenta atbalstu tika izveidotas komitejas, kas organizēja atbalstu pašu ražotājiem un rosināja Latvijas iedzīvotājus pirkst tieši Latvijas ražojumus, tādējādi atbalstot savus vietējos ražotājus. Nacionālā vienotība toreiz arī stiprā mērā veicināja strauju ražošanas attīstību Latvijā. Arī šodien pareizi organizēta un nacionāli virzīta tautas izglītošana varētu palīdzēt Latvijai uzplaukt kā stiprai nacionālai un ekonomiski attīstītai valstij. Diemžēl pašreiz Latvijas valdības politiskajā programmā trūkst šādas patriotiskās audzināšanas ideoloģiskās sadaļa. ♦

Sīkāku informāciju par iepēju aizbrauktu var iegūt pie Latvijā dzīvojošo Krievijas pilsonu biedrības priekšsēdētāja Jurija Uljanova. Adrese Rīga:

"Krievu Nams"
(**"Ruskij Dom"**)
Tallinas ielā 97,
pirmdienās
no 18:00 līdz 19:00
un sestdienās
no 12:00 līdz 14:00.

Tālrunis informācijai
6595294
E-pasts: uljanovj@delfi.lv

OKUPANTU PRESĒ

Vita NIKITINA

Veski Segodņa

Rīgā bija ieradusies Maskavas mēra J.Lužkova, nozīmēta delegācija, lai piešķirtu stipendijas Latvijas studentiem. Galvenais priekšnoteikums – jāmācās teicami, krievu valodā. Stipendijas saņēma 54 studenti, visvairāk no Baltijas krievu institūta. Tur stipendijas piešķīra Maskavas delegācijas vadītājs Boriss Silājevs, kurš arī paskaidroja šādas šefības mērķus: "Palidzot jaunajiem cilvēkiem Latvijā, mēs gribam saņeigt divus mērķus, – pirmkārt, cestnes stimulēt Latvijas jauniešus saņemt izglītību tieši krievu valodā, neskatojoties ne uz ko. Bet, otrkārt, tādējādi Maskavas mērs vēlas uzturēt krievvalodīgā kopas Latvijā kultūras un intelektuālo līmeni." Viņi sniedz palidzību arī II Pasaules kara okupantu veterāniem Latvijā. Jūlijā kārtējā veterānu – antifašistu grupa dosies uz Maskavu ārstēties, izdevumus pilnībā segs Maskavas puse. Novēlēsim viņiem neatgriezties!

(29. 06.2002.)

❖❖❖

"Hiršas testaments" – ar šādu virsrakstu žurnālists A.Arakadjevs analizē Valsts valodas centra bijušās direktorei Dzintras Hiršas atskaiti par desmit gados padarīto.

"Desmit gadu laikā Dz.Hirša ir sacēlusi diezgan lielu troksni – tīši vai netīši viņa ir atradusies pie daudzu skandālu šūpuļa, kas vēlāk ieguvuši starptautisku rezonansu. Simboliski, ka arī aiziet no sava amata Hiršas k-dze nevarēja pēc angļu modes – kļusi un nemanāmi, kā tas pienākas vienkāršam klerkam, arī "valodniekam". Savas nemierīgās karjeras noslēgumā Valsts valodas centra eksdirektore prezentēja atskaiti par valsts politiku Latvijā pagājušo desmit gadu laikā, kas pārvērtās par Hiršas k-dzes tādu kā testamentu. Atliek vienīgi cerēt, ka tas netiks pilnībā realizēts." Tālāk lasām: "Savas atskaites sākumā Hiršas k-dze negaidīti atzina, ka lielākā daļa nacionālo minoritāšu valodas tagad ir "noslīdejušas" svešvalodu (?!)" kategorijā, bet šo valodu pielietošana palikusi gīmenes un kultūras vides ietvaros." Un vēl: "Pats pārsteidzošākais ir arī tas, ka valsts, kas bez piecām minūtēm ir ES un NATO dalībniecības, domā, ka ar administratīvi represīvām metodēm var paaugstināt valsts valodas konkurēspēju, piespielot to mīlet un tajā runāt. Vēl vairāk, valodas stratēģi uzsakata, ka ar steka palīdzību var mainīt reāli pastāvošo divvalodību un ierobežot šo krievvalodīgo iedzīvotāju pašprietekamību. Vai patiesām mūsu politiķi neko nebūs mācījušies no iepriekšējiem valodas spaidu 12 – 13 gadiem?" Vai patiesām Dz.Hiršas ēra turpināsies vēl pēc viņas aiziešanas?"

(01. 07.2002.)

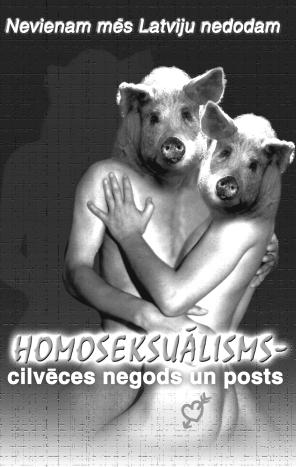
❖❖❖

Leonīds Kovals, rakstnieks un Kafkas zelta medaļas ieguvējs, esot bijis apslīmis, kad saņēma pirmo zvanu no *AVGARDistēm*. "Zvanītāja stādījās priekšā kā Kultūras akadēmijas studente un nekavējoties sākā bezķauņi draudēt: "Kā Jūs iedrošinājāties apmeklēt mūsu vadoni, Gardus kungu?! Mēs Jums, mēs Jums..." Man bija temperatūra un tādēļ uzreiz nesapratu, par ko ir runa. Tikai vēlāk sapratu," saka Kovals "nesen intervijā *Jaunajai Avīzei* uz jautājumu "kā Jūs attiecas pret Gardu?"

HOMOSEKSUĀLISMS – CILVĒCES NEGODS UN POSTS

Aivara GARDAS priekšvārds grāmatai "Homoseksuālisms – cilvēces negods un posts"

turpinājums no Nr.6

Vienīgā avize, kas drosmīgi un konsekventi iestājas par Latvijas dekolonizāciju un depidarizāciju, ir "Latvietis Latvijā" ar galveno redaktoru Leonardu Inkinu priekšgalā. Šī avize iznāk katru ceturtdienu. Pieprasiet to kioskos. Mietpilsoņos, okupantos un degenerātos šī avize, "Latvietis Latvijā", izraisa dusmas, bet kārtīgs cilvēks tajā atradis daudz vairāk laba nekā, piemēram, "Dienā" un "Neatkarīgajā", kas pilnībā nostājas pederastu un okupantu pusē. Pārējās uzraksta vai nu kaut ko neitrālu, vai arī kauņi klusē. Divaini, bet arī "Lauku Avīze" neiestājas pret šo perversiju. Es kā abonents un lasītājs jautāju – kāpēc? Drosmīguma ziņā pēc avizes "Latvietis Latvijā" seko "Jaunā Avīze", taču arī tā pēdējā laikā ir kļuvusi kūtrāka.

Arī par latviešu tautas nauju finansētāju okupantu radio raidījumā "Doma laukums" Aleksandra studijā raidījuma viesi Olafs Brūveris, bet it īpaši Saeimas deputāts Antons Seiksts atspērušies aizstāvēja homoseksuālismu. Vēlētāji, pajautājiet viņam: "Anton jeb Ontūn, par kū tev tai pateik tī pedarasti. Pats tok, cerams, esi korteige puika? A moš neesi lobs puiss, tod namaloi, vīnoga nabolosim par tevi!" Patiesi, nebalsojiet vairs par Antonu Seikstu, jo ar savu attieksmi pret pederastiem viņš var tikai apkaunot savus vēlētājus.

Visas okupantu avizes – "Čas", "Veski Segodnja", "Veski", "Panorama Latvii", "Telegraf", "Bīzns i Baltija" – aizstāv taisnās zarnas operatorus un lesbietes, jo tajās nebija neviens kritiska raksta par šo pretīgo parādību. Tas kārtējo reizi apliecinā, ka okupantiem nerūp tās zemes nākotne, kuru tie ir okupējuši.

Mums reizēm pārmēt, kā mēs tik asi varam izteikties, piemēram, par Vairu Viķi-Freibergu? Viņa taču ir sievieite. Mēs atbildam tā:

1. Mēs nekad neesam kritižējuši V.Viķi-Freibergu kā sievieti. Pret viņu kā pret sievieti mums pretenziju nav.

2. Kad sievietes iesaistās vīru spēlēs, tad viņas pakļaujas visiem to noteikumiem. Nekas viņām neliedz atgriezties vīrtuvei pie pannām un kastroļiem. Tad mēs viņas vērtēsim pēc citiem kritērijiem.

3. Mēs ne reizi neesam Valsts prezidenti apvainojuši, tas ir, pateikuši par viņu kā amatpersonu kaut ko tādu, kas nav taisnība, jo taisnības paušana nav apvainojums, pat ja kādam tas nepatik. Tāpēc jau viņas fani ir spējīgi par mums tikai zākāties, neizvirzot nevienu taisnīgu pretargumentu. Ja tādi ir, kāpēc tad līdz šim tie nav iztekti? Fani

saprot, ka, ielaizdamies no pietnās diskusijās ar mums, viņi tikai apliecinās mūsu argumentu patiesumu.

4. Valsts prezidenta amatam nav ne svētās govs, nedz arī nelaiķa statusa, lai par šā amata pildītāju būtu jārunā vau nu labi, vai jākluse.

5. Mums nav pret Vairu Viķi-Freibergu nekā personiska, tas ir, mēs jau rit esam gatavi celt viņu godā, ja būtu par ko – par darbiem latviešu tautas labā, kuru līdz šim nav bijis. Ja kāds ir spējīgs, lai nosauc kaut vienu labu darbu **latviešu labā**.

6. Tagad ir drosmīgu vīru un sievu, nevis "susuriņu" laiks. Kas nav spējīgs, lai atkāpas.

Līdzīgi mēs atbildēsim tiem, kas teiks – kā mēs tā varējām izteikties par radio un televīzijas divām. Interessanti sanāk, par mums var teikt, ko vien vēlas, bet, kad mēs aizstāvamies, tas ne patīk. Nāk sies vien pie rast, ka nepatiesi aizskart un apvainot latviešu tautas veselos graudus nevienam neļau sim!

Esmu dzirdējis, ka rakstīt priekšvārdus tā, kā to dara Aivars Garda, nedrīkstot un kā gan varot tā izteikties par sabiedrībā pazīstamiem cilvēkiem? Kāpēc nevar, ja tā ir patiesība un viņi to pelnījuši? Tumšajiem spēkiem un viņu pelēcīgajiem līdzskrējējiem visvairāk bail no atklātības. Kā nekā grāmata ir paliekoša vērtība, kuru lasīs nākamās paaudzes. Nākotnē homoseksuālisma nebūs. Visiem, kuri tagad atbalsta šo mēslu kļūšanu, būs dzīļi kauns par to. Radiodivu mazbērni lasīs vēstures grāmatās par tādu briesmīgu un reizē apkaunojošu parādību kā pederastija, kas bija izplatīta vēl trešā gadu tūkstoša sākumā. Izlasījuši šīs grāmatas priekšvārdu, jautās savām vecmāmiņām un vectētiņiem: "Ar ko tev toreiz tā patīk tie izdzimteni, kas aizgāja bojā kataklīzmās kā evo-lūcijai nederīgi? Kāpēc tu nemilēji latviešus, bet aizstāvēji okupantus, kuri, paldies Dievam, aizvākušies? Varbūt tev toreiz bija inficētas smadzenes? Kāpēc tu lielījies, ka esī drosmīgs, bet grāmatā rakstīts, ka tu biji nozēlojams glēvulis, vectētin?" Protams, viņam būs kauns par savām vecmāmiņām un glēvajiem vectētiņiem. Kurš gan negrib, lai ar viņu lepotos mazbērni? Katram ir izvēles brīvība. Neviens nespieda šos cilvēkus darboties pret latviešu tautas interesēm un atbalstīt degenerātus. Viņiem bija iespēja darīt savai tautai labu, bet viņi to neizmantoja. Lai vaino paši sevi. Un tomēr – ja viņi vēl jūt sevi spēku nostāties uz taisna ceļa, lai mēģina, mēs esam gatavi viņus atbalstīt. Ja nevar, viņu pašu interesēs ir paim malā un neutraucēt tiem, kas ir spējīgi cīnīties.

Atgriezīsimies pie Valsts prezidentes. Latvijas Satversmes 40. pantā ir citēts zvēresta teksts: "Es zvēru, ka viens mans darbs būs veltīts Latvijas tautas labumam. Es dārišu vienu, kas stāvēs manos spēkos, lai sekīmētu Latvijas valsts un tās iedzīvotāju labklājību. Es turēšu svētus un ievērošu Latvijas Satversmes

un valsts likumus. Pret vieniem es izturēšos taisni un saus pienākumus izpildīšu pēc labākās apziņas."

Latvijas Satversme tika pieņemta 1922. gada 15. februārī. Jau toreiz tika izdarīta liela apzināta vai neapzināta līķūda, rakstot "Latvijas tautas labumam", kad vajadzēja rakstīt "latviešu tautas labumam", jo Latvijas tautas kā tādas vispār nav. Jaunajā Satversmē šī līķūda noteikti jālabo, jo Latvijā ir saimniektauta latvieši, kas veidojusi Latvijas valsti, un mazākumtautiba lībieši, kā to precīzi pamato Koknesis grāmatā "Tautu tiesības". Šeit atkal jāsaka – ja paši deputāti nespēj saprast, kāda Satversme Latvijai ir vajadzīga, lai nem pieņēmu no Izraēlas, jo šīs valsts

Pat atstājot malā minēto Satversmē pielauto līķūdu, 1922. gadā pie Latvijas tautas piederēja tie cilvēki, kas bija Latvijas pavalkstnieki. Arī šodien pie Latvijas tautas piederēja tie pavalkstnieki, kas tādi bijuši līdz 1940. gada 16. jūnijam iekaitot, un viņu pēcteči.

1. jautājums. Vai latviešu, lībiešu un citu Latvijas pavalkstnieku interesēs ir Latvijas okupantu tiesības stādīt augstāk par saimniektautas tiesībām? Atbilde – protams, nē!

2. jautājums. Vai Saeima drīkstēja okupantiem piešķirt nepilsona statusu? Atbilde – nē!

3. jautājums. Vai tad Saeima nedrīkst pieņemt tādus likumus, kādus tā vēlas? Atbilde – nē, jo valsts likumiem jāatbilst Dabas likumiem. Pēc Dabas likuma svešas tautas un valsts pārstāvis, kas ienācis Latvijā okupācijas laikā, ir okupants. Tad jau varētu jautāt, vai Saeima var pieņemt likumu, kā vīrietis ir sievieite, nevis vīrietis. Varēt jau var visu, ari āzi par dārzniekus iecelt, bet tas ir absurdus, jo neatbilst Augstākam Likumam, un ir nelikumīgs kopš pieņemšanas brīža. Tātad okupants vairs nebūs okupants tikai tad, kad aizvāksies no Latvijas vai arī kad latviešu tauta, kurai pieder suverēnā vara Latvijā, pašreizējā situācijā **iznēmuma kārtā** par aktīvu dekolonizācijas veicināšanu viņam atlaus dzīvot Latvijā. Viņiem vispirms, kā minimums, jāpierāda sava lojalitāte, aizstāvot latviešu tautas intereses.

4. jautājums. Ko nozīmē izturēties taisni pret latviešiem? Atbilde – kā minimums, atbrīvot viņus no okupantiem.

5. jautājums. Ko nozīmē izturēties taisni pret okupantiem? Atbilde – nogādāt viņus atpakaļ viņu etniskajā dzimtenē.

Ņemot vērā iepriekš sacīto, mums ir pamats uzskatīt, ka Vaira Viķe-Freiberga ir lauzusi pašas doto svinīgo zvēresību, jo iku uz soļa Latvijas ienaidnieku intereses stāda augstāk par latviešu un lībiešu interesēm.

Secinājumi. Valsts prezidentei jaatkāpas no amata. Ja viņa to labprātīgi nedara, Saeimai ir jāatceļ Vaira Viķe-Freiberga no amata. Saeimai ir jāizlabo pieļautā līķūda, atcelot nepilsoniem taisnīgi pieņākošos un netaisnīgi atņemto okupanta statusu, vai arī viņiem deputātiem jānolieki savai mandāti. Šai kliedzošajai netaisnībai pret okupantiem reiz tācu ir jādara gals!

Mums bieži pārmēt, kāpēc mēs, cīnoties par Latvijas dekolonizāciju, iestājamies arī par depidarizāciju. Atbilde: tāpēc, ka apziņas degenerāšanās ir visbriesīgākā parādība, kādu vien var iedomāties. Latviešiem atbrīvoties no okupantiem, bet aiziet bojā no apziņas degenerācijas, kā mēsu acu prieķā iet bojā tās tautas, kas atļauj homoseksuālistu "laulības" un bērnu adopciiju viņu "gimenes", – vai tās ir latviešu patriotu mērķis?*

Bez tam mums pret homoseksuālistu nav nekā personiska, tas ir, ja viņu pārstāj veikt un propagandē šīs perversās darbības, laipni līdzam veseļu cilvēku pulkā. Ja ne, tad, kā jau bija teikts – pidaram padara cienīga vieta.

Nobeigumā sirsniņi pateicos visiem konkursa dalībniekiem, uzvarētājam Viktoram Birzem, otrs vietas ieguvē-

jam ..., trešās vietas ieguvējam (-ai) ... un žūrijas komisijas locekļiem – medicīnas doktoriem Jānim Zālītim un Jānim Kīsim, Ligai Muzikantei, Lielei Apinei, Ilzei Liepai, Ligai Krieviņai un Vitai Nīkitinai.

Saviem domubiedriem vēlos atbildēt ar Helēnas Rērihas vārdiem: "Rīkojieties drosmīgi, bet ar visu saudzību, ar pilnīgu uzticību pret Gaismas Hierarhiju!"

Lai visi līdzdarbinieki izturītu līķūdu galam. Cīņa būs grūta, taču ar lielu un modru palīdzību, ar centienu pilnu sirdi visu izturēsim. Ir nepieciešams tikai viens nosacījums – pilnīga uzticība līķūdu galam. Cīņa būs grūta, taču ar lielu un modru palīdzību, ar centienu pilnu sirdi visu izturēsim. Ir nepieciešams tikai viens nosacījums –

tauta prot būt arī kustīga. Tādas tautas doma ir atvērta jauniem, drosmīgiem atklājušiem. Sadzīves skarbums virza tautu uz nākamību. Ir prieks palīdzēt tur, kur arī naabadzībā aug tiekšanās kāpbat.

Domātājs rūpējās par tautas kustību: "Lai mācās kustībā, tā ir vieglāk aistrast ritmu." ("Pārpasaulīgais" 582. §.)

"Cīņa pret netaisnību ir tīra parādība, tā ir brīva no patības, un jūs, Mūsu draugi, palīdziet tiem, kas cīnās pret netaisnību, līdz ar to jūs darbojaties kopā ar Mums, bet katrā harmoniska rīcība taču rada varenu spēku.

Šodien sacītais ir Mūsu Iekšējās Dzīves lappuse. Rūpes par pašaizlīedzīgiem darbiniekiem un palīdzība cīnītājiem pret netaisnību ir Mūsu iemīloto lieta. Šo divu veidu darbinieki ir visvairāk pakļauti tumsas uzbrukumiem. Daudzi no viņiem neiztur šādu cīņu, jo viņiem piemīt parādumi, kas šos cilvēkus parāda vājākus.

Mēs dažkārt līdzdam viaugstāko uzticēšanos, kas rada glābiņu nesošu mieru. Cīnītājam jābūt mierīgam, jo viņš zina, cik nevainojams ir viņa mērkis. Viņš zina par tumšo ļaunajiem nodomiem, zina, ka kauja ir neizbēgama. Taču lai viņš zina arī to, ka viņam ir stipri Draugi. Lai viņš to zina pilnīgi droši. Jebkura viņa svārstīšanās radīs Draugam sāpes.

Padomājiet par šīm sāpēm un atcerieties par sviedrūpām.

Domātājs teica: "Proties savienot savas domas ar Pārziņu Pasaulem." ("Pārpasaulīgais" 601. §.)

Sīs rindas apliecina, ka cīnoties pret netaisnību, katrs no mums var piebiedroties Himalaju Baltās Ložas dzīnejājam darbam, un, ka aizsargāt šos cīnītājus ir Drauga – Ložas Vadītāja un Viņa Biedru iemīlota lieta. Tas ir Spēks, pret Kuru neviens uz zemes un arī tās nav stiprs.

Bet tiem dažāda ranga nelīgām un izdzīmteņiem, kuri uzdrošinās pulgot vai nievājoši izteikties par Dzīvās Ētikas Mācību: "Nepieskarieties ar saviem **netirajiem grābekliem** šim Svētajam Avotam!"♦

* *Apziņas degenerāts – cilvēks, kura apziņā notikušas neatgriezeniskas pārmaiņas homoseksuālisma propagandas rezultātā vai citu nepatiēsību iepotēšanas celā. Ikdienā degenerātu no vienkārša nevainīga stulbeņa ir grūti atšķirt. Kriterijs būtu tāds, ka stulbenim varbūt vēl var kaut ko derīgu iemācīt, lai viņš mainītu savus uzskatus. Stulbeni bieži vien nodod viņa muļķību. Degenerāti parasti nav muļķi, gluži otrādi, viņi ir izglīoti un diskutēspējīgi, būdami pilnīgā pārliecība, ka tieši viņu **ačgārnā apzina** ir tā pareizā. Cilvēks, kurš sirsniņi vēlas okupantus "integrēt" latviešu tautā, ir vai nu degenerāts, vai stulbs. Vēlētājiem nekādā gadījumā nav jābalso par **tādiem**. Lai nevienu neizrina tas, ka degenerātu ir daudz un tie iepriekšējies gan valsts vadībā, gan citās svarīgās sabiedrības dzīves jomās. Ar degenerātiem nav vērts diskutēt, viņi nav pārliecīnāmi. Vēlētājiem cilvēkiem jāņem vara savās rokās un vienkārši jāpārdomētieši no amatiem, kurus tie ieņem.*

VĀRNA VĀRNAI ACĪS NEKNĀBJ!

ATKLĀTA VĒSTULE LATVIJAS ĀRSTU BIEDRĪBAI

Avīzē "Čas" 11.martā bija lasāms akadēmiķa Viktors Kalnbērza godu un cieņu aizskarošs izteikums par Latvijas Nacionālās frontes priekšsēdētāju un apgādu "Viedu" direktori Aivaru Gardu. Akadēmiķis Kalnbērzs, nespēdams apvaidīt savu naidu, pāzemoja cilvēku, kura nacionālā stāja nav izprotama un rada agresiju ne tikai viņā, bet arī citos cilvēciskās apziņas degenerātos. Tādējādi Kalnbērzs, izmantodams akadēmiķa statusu un izsakot tumsonīgu medicīniska rakstura apvainojumus, patiesībā sabiedrībai parādīja pats savu nekrieto, neinteligenta apziņu, ierindodamies apkaunojošākajā kategorijā. Patiesā sašutumā un neizpratnē par akadēmiķa skandalozī zemiskā etikas un morāles stāju 13. martā Latvijas Nacionālā fronte nosūtīja vēstules Latvijas Ārstu biedrības prezidentam Viesturam Bokam un Ārstu biedrības Ētikas komisijas priekšsēdētājam Baibai Rzentālei. Vēstulē tika aicināta Latvijas Ārstu biedrības Ētikas komisija izvērtēt VKalnbērza ārsta ētikas normas pārkāpumu un saukt viņu pie atbildības.

Tomēr ne velti tautā saka: "Vārna vārnai acīs neknābj!" Izrādās, pati Ārstu Ētikas komisija ir bez jēlkāda goda un morāles. Lai pasargātu Kalnbērza "ādu", komisija izlēma nostāties amoralitātes un neētiskuma pusē. Baiba Rzentāle Latvijas Nacionālajai frontei atbildeja, ka minētais medicīniska rakstura pāzemojums un apvainojums presē nav ārsta ētikas normu pārkāpums, tāpēc Ētikas komi-

sijai "nav pamata iejaukties divu politiku disputā".

Izanalizējot Ārstu Ētikas komisijas atbildi, jābrīdina sabiedrību par vadošo medicīnas darbinieku katastrofalo aprobēzotību un negodigumu. Neviens nevar būt drošs, ka kāds zemcilvēks, kurš iztaisnās par "akadēmīti", neizmanto savu statusu sabiedrībā, lai publiski apvainotu normāli domājošos, kuri vēlas veseligu tautas attīstību. Bet institūcija, kurai būtu jāaptur šāda nejēdzība, acimredzot, pati sastāv no šādiem zemcilvēkiem, tāpēc arī attaisno akadēmiķa nekrietnos izteikumus, nosau-

les likumsakarību neizpratne ir likusi agrāk godājamam akadēmiķa kungam degradēt savu personību un izdarīt avīzē "Čas" minēto nekrieto un ārsta pašcieņu pazemojošo izlēcienu pret Aivaru Gardu.

Tomēr nav jābrīnās par Ārstu Ētikas komisijas minēto skandalozo attieksmi pret Kalnbērza publiski pausto zemiskumu. Acimredzot, medicīnas institūtus un akadēmiķus vairs nemāca normāli domāt. Ja jau pat pasaules psihiatru grupa ir izdarījusi slēdzienu, ka homoseksuālisms ir veselīga, heteroseksuālitātei līdzvērtīga seksoorientācija, un ie-

stātījusi to arī citiem "dakterišiem", tad tiešām jāsāk domāt, ka agrāk viena no cildēnākajām profesijām ir

zaudējusi visu savu saprātu un godu. Lai klūtu par psihiatru, ir daudz jāmācās. Mācības ir loti specifiskas, nākas daudz kontakttēties ar slimajiem. Tāpēc nepārsteidz fakts, ka daudzi psihiatri paši "nojūdzas". Normālam cilvēkam homoseksuālisms vienmēr ir bijis un būs pretīga perversija. Bet atsevišķu "nojūgušos" psihiatru grupa to pasludina par veselīgu, pilntiesīgu seksuālo orientāciju... Lielākā daļa cilvēki – musulmaņi, kiniņi, indieši un citi austrumnieki, lieliski iztieki bez homoseksuālisma. Tikai Rietumu civilizācija ir pierādījusi savu izviribu un degradēšanos.

Līdzīgi kā homoseksuālisma legalizēšanās sākās no "nojūgiem" psihiatriem un citiem amorāliem divīnījiem, tāpat arī Latvijas Ārstu Ētikas komisija aizstāv rupju ār-

"Normālam cilvēkam homoseksuālisms vienmēr ir bijis un būs pretīga perversija. Bet atsevišķu "nojūgušos" psihiatru grupa to pasludina par veselīgu, pilntiesīgu seksuālo orientāciju..."

cot tos par divu politiku dispuetu. Šajā situācijā ikviens godīgs cilvēks saskatīs dziļi sākurtējošu ārstu apziņu, kura ir zaudējusi elementāru izpratni par godu un morāli.

Par pašu Viktoru Kalnbērzu ir jānorāda, ka viņa medicīna prakse neatbilst veselīgas tautas attīstīšanas vēlmei. Lai arī kādas pārgudrības būtu apguvis akadēmiķis, viņam nav tiesības iejaukties dabā, lai izdarītu dzimuma maiņas operācijas. Bet Kalnbērzs tās tomēr aktīvi praktizē, kas iedarbojas negatīvi uz tautas attīstību. Dzimuma maiņas operāciju ir vērtējama kā medicīnas zinātnes un kirurgiskās meistarības pretarbīska izmantošana Dabas un Dieva likumu pārkāpšanai, kas tuvina cilvēces evolūcijas galu un garīgu izviršanu. Acimredzot, šī gara tumsonība un pasaу-

sta ētikas pārkāpumu. Tātad šajā komisijā ietilpst tādi paši savā psihē apjukuši un morāli pagrīmuši "dakteriši", kāds ir pats Viktors Kalnbērzs. Arī Kalnbērzu ārsta prakse visu laiku saved kopā ar izdzimteņiem, kuri nīst Dabu un Dievu un vēlas pārtaisīties savā dzimumā. Akadēmiķis, veicot operācijas izdzimteņiem, ir loti spēcīgi kaitējis pats savai psihei. Viņš vairs nespēj izprast elementāras lietas. Tā Daba atmaksājas par tās likumu pārkāpšanu.

Ārsts nedrīkst būt bez goda un ētikas izpratnes. Ja cilvēks, kurš ir ieguvies izglītību medicīnā, nespēj sev attīstīt taisnīguma izjūtu, viņš nevar strādāt savā profesijā. Iespējams, laikā, kad notika Latvijas Ārstu biedrības Ētikas komisijas sēde, kurā Viktors Kalnbērzs tika attaisnots, viņi šīs komisijas locekļi nepiebalījās. Tādējādi saglabājas vēticība, ka ne visi šajā komisijā ietilpstostie ir amorāli. Noteikti starp šiem un citiem ārstiem ir godīgi un morāli skaidri cilvēki. Mēs aicinām viņus atsaukties, lai sāktu darboties latviešu tautas apziņas atveselošanas procesā un nepieļautu savu kolēgu vērtību degradēšanos. Tieši viņiem mēs vēlam radošu spēku un gudrību cildēnās ārsta profesijas goda sargāšanā, medicīnas zinātnes pilnveidošanā, cilvēka un Dabas harmoniskas sadarbības meklēšanā un cīnā pret Dabas likumu pārkāpšanu un dažādu perversiju legalizēšanu.

Ar cieņu

LNF priekšsēdētāja vietniece
Līga MUZIKANTE

DEKLARĀCIJA PAR LATVIJAS OKUPĀCIJU

Latvijas tautas augstākā pārstāvības institūcija Saeima vēršas ar šo deklarāciju pie pasaules valstīm un starptautiskajām organizācijām, lai atgādinātu mūsu tautas un valsts traģisko likteni XX gadsimtā Latvijas Republikā tika proklamēta 1918.gada 18.novembrī, un 1921.gada 22.septembrī tā kļuva par Tautu Savienības locekli. Latvijas kā neatkarīgas valsts attīstību pārtrauca divu totalitāro lielvalstu – nacionālsociālistiskās Vācijas un komunistiskās PSRS 1939.gada 23.augustā noslēgtais neuzbrukšanas līgums (Ribentrop – Molotova pakts), kura mērķis bija sadalīt Eiropu ietekmes sfērās. Pārkāpēt starptautisko tiesību pamatprincipus, kā arī Latvijas un PSRS noslēgtos līgumus, PSRS 1940.gada 17.jūnijā ar militāru spēku okupēja Latviju un nelikumi iekļāva (anektēja) to PSRS sastāvā. Līdz ar to Latvijā tika ieviests PSRS politiskais režīms un tiesiskā sistēma.

1941.gada vasarā, sākotnēji Otrā pasaules kara darbībā Latvijas teritorijā, to okupēja nacionālsociālistiskā Vācija, kas iedibināja savu režīmu, veica deportācijas un citas re-

presijas pret iedzīvotājiem, kā arī izmantoja Latvijas teritoriju citu okupēto valstu iedzīvotāju iznīcināšanai.

Otrā pasaules kara beigu posmā PSRS atjaunoja savu okupācijas režīmu Latvijā. 1944.gadā Krievijas teritorijai nelikumīgi tika pievienota Abrenes aprīņķa daļa (ap 2000 km²).

Visā okupācijas laikā PSRS mērķtiecīgi īstenoja genocīdu pret Latvijas tautu, tā pārkāpjot 1948.gada 9.decembra Konvenciju par genocida nepielaujamību un sodīšanu par to. Okupācijas režīms iznīcīja nevainīgus cilvēkus, vairākkārt veica iedzīvotāju masveida deportācijas un citas represijas, nežēlīgi sodīja tos, kuri brūnotā vai citādā veidā iestājās par Latvijas neatkarības atjaunošanu, prettiesiski un bez atlīdzības atsavināja Latvijas iedzīvotājiem iepriekš un apspieda brīvas domas izpausmes. PSRS vadība mērķtiecīgi ieplūdināja Latvijā simtiem tūkstošu migrāntu un ar to palīdzību centās iznīcināt Latvijas tautas identitāti. Šīs politikas rezultātā latviešu kā pamatnācijas iepriekšsvars samazinājās no 77 procentiem līdz 52 procentiem.

Pateicoties Latvijas tautas gribai un pasaules demokrātisko spēku atbalstam, valsts neatkarība tika atjaunota 1991.gada 21.augustā. Latvijas Republikas Saeima apliecinā, ka Latvija, neturot naidu un neprasot atriebību

pagātnes dēļ, vienmēr neatlaidīgi atgādinās un aicinās saprast savas tautas traģisko likteni, jo pusgadsimtu ilgā okupācija ir izraisījusi smagas, pašu spēkiem vien grūti pārvaramas sekas. Latviju satrauc arī tas, ka Krievija nav atzinusi PSRS veikto Latvijas okupāciju un nevēlas balstīties uz 1920.gada 11.augusta Latvijas un Krievijas miera līgumu, ar kuru Krievija uz mūžīgiem laikiem atteicās no pretenzijām uz Latvijas teritoriju.

Tāpēc Latvijas Republikas Saeima tautas vārdā aicina pasaules valstis un starptautiskās organizācijas:

1) atzīt Latvijas okupācijas faktu;

2) palīdzēt Latvijai likvidēt okupācijas sekas, sniedzot tai politisku un ekonomisku palīdzību;

3) atbalstīt to personu ceniešu, kuras vēlas no Latvijas atgriezties savā etniskajā dzimtenē un no ārvalstīm – savā tēvzemē Latvijā.

Saeimas priekšsēdētāja

Illa KREITUSE

Rīgā, 1996.gada 22.augustā

IZVIRTUĻU OLIMPIISKĀS SPĒLES SIDNEJĀ

Elīna BANGA

Šā gada 2.novembrī Sidnejā notiks izvirtuļu Olimpiiskās spēles, kurās spēkiem mērosies pederasti un lesbietes no visas pasaules. Normāliem, veseliem cilvēkiem šī ziņa izraisa lielu sašutumu un pretīgumu. Vesela apziņa nekad nepieņems domu, ka tāda garīga kroplība, novirze no normas, kāds ir homoseksuālisms, tiek uzskatīts par normālu, veselīgu parādību. Vēl vairāk – šī sātaniskā gara kroplība netraucēti piesārņo, degradē visas cilvēces pasaules uztveri, sagrozot dabisko milējumus izpratni un patiesību kājām gaisā.

Aplami būtu salīdzināt 2.novembri Sidnejā gaidāmās homoseksuālu Olimpiiskās spēles ar invalīdiem rīkotajām spēlēm. Invalidi, pārvarot milzīgas fiziskās sāpes, sasprindzinot gribu, pasaulei apliecinā, ka iedzīvoti kādā nelaimē gadījumā ie-gūts fizisks defekts nenozīmē, ka slimā kļūst arī dvēsele. Viņi pelna veselās sabiedrības apbrīnu, atbalstu un uzslavu. Turpretī, pederasti un lesbietes, rīkodami savas Olimpiiskās spēles un apliecinādami, ka patiesām atšķiras no veselās sabiedrības daļas, tādējādi tiksminās par savu garīgo kroplību un izvirtuļu. Šāda degenerētas apziņas demonstrēšana, slavināšana un propagandēšana pelna lielu nosodījumu. Tādēļ neizprotama ir Austrālijas valdības nostāja, atļaujot savā zemē sātanisma sekotājim rīkot tāda mēroga sporta sacensības.

Šajā sakarībā jāsaka, ka Latvija ipaši neatpaliek savā labvēlībā un iecītībā pret homoseksuālismu un tā propagandēšanu. To apliecinā Latvijas laukos notikuši starptautiskā jauniešu – pederastu nometne, kurā pulcējās 40 jauniešu no Zviedrijas, Itālijas, Anglijas un arī Latvijas. Šajā nometnē ar savām pamācībām uzstājās pederasti ar pieredzi – Māris Sants, Kārlis Streips un viesi no ārvalstīm. Piemēram, Kārlis Streips – Latvijas pederastu karognesējs – uzstājās ar referātu par geju kopienas būtību. Bet "mācītājs" Māris Sants aplaumoja nometnes dalībniekus ar priekšlašījumu par tēmu – *kristīga holistika pieejā seksualitātei*. Nometnē tika spēlēts volejbols un ārkārtīgi ierobežotos daudzumos lietots alkohols. Acimredzot, jaunie pidari gatavojās mačiem Sidnejā. Gribētos zināt, vai sabiedrībai tiks atklāti to vārdi, kuri Olimpiādē pārstāvēs Latviju un vai slavenais *geju karognesējs* savas funkcijas pildīs arī Sidnejā?♦

**Publicējam kustības EFFATA kontakttālruni:
9138841**

Veselie latvieši! Mūsu pienākums ir pieprasīt, lai homoseksuālisti ārstētos, nevis ar savu sātanisko propagandu degenerētu mūsu tautu! Saglabājet šo tālruni un uzstājiet, lai visi jums zināmie homoseksuālisti meklētu palīdzību!

Informāciju par
LATVIJAS AIZSARGU ORGANIZĀCIJU

var iegūt:

Liepājas ielā 58

Rīga, LV-1002

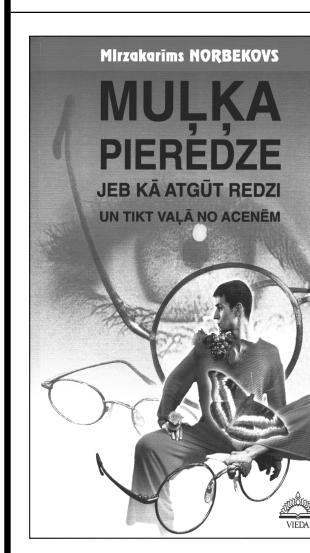
Tālrunis: **7615675**

Mob.tālr.: **6555841**

Miera ielā 67

Rīga, LV-1013

(katru otrdienu un katru mēneša
pirmajā sestdienā)

Mīrzakārīns Norbekovs
MULKA PIERĒDZE
JEB KĀ ATGŪT REDZI
UN TIKT VALĀ NO ACENĒM

Šī ir neparasta grāmata. Tas nav tikai palīglīdzeklis paātrinātai redzes atgūšanai, ne arī filozofisks traktāts hroniskam slimniekiem neveiksmīniekiem, bet drīzāk gan ir ceļvedis darbībai. Grāmatā izklāstīta sistēma, kuru Starptautiskā neatkarīgo ekspertu asociācija atzinusi par visefektīvāko starp 1998.gadā zināmajām alternatīvajām atveslošanās sistēmām.

Pilnīgi droši var teikt, ka šī grāmata nevienu neatstās vienaldzīgu. Nevienu pašu! Dažā tā izraisīs nepatiku un agresivitāti, bet cits tajā atradīs sev kaut katu tuvu un dārgu. Tātad M.Norbekova grāmata "Mulka pierēdze jeb kā atgūt redzi un tikt valā no acenēm" ir tests, lai noteiktu cilvēka spēju lasīt starp rindām, redzēt ar sirds acīm un atklāt lietu patieso būtību.

LASĪTĀJU VĒSTULES

VAI LATVIJAS RADIO IR PIDARU RADIO?

Ainārs RŪSIŅŠ

Šāds jautājums rodas pēc Dzintra Kolāta atbildes izlasišanas uz manu iesniegto sūdzību par Kārli Streipu. Mans pācītības mērs ir pilns, un vairs nevaru izturēt "galma žurnālista – pederasta" riebekļibas, kuras visu laiku izskan viņa radītajos raidījumos. Tāpēc uzrakstīju iesniegumu ar lūgumu izvērtēt K. Streipa kompetenci. Kolāts man atbildēja, ka "Latvijas Radio raidījumu vērtēšanas komisija, kurā piedalās neatkarīgi ekserti, ir izvērtējusi K. Streipa raidījumus. Komisijas atzinums ir pozitīvs: Kārla Streipa vadītajiem raidījumiem ir vieta Latvijas Radio 1 programmā un tie ir profesionāli sagatavoti." No šīs atbildes secinu, ka Latvijas Radio ir kangaru-pederastu Radio, jo tas uzskata, ka raidījumi, kuros tiek propagandēti homoseksuālisms un pretlatviski uzskati, noliegti Latvijas dekolonizāciju, ir "profesionāli sagatavoti" un tiem "ir vieta Latvijas Radio 1 programmā". Varbūt ne visi radiomājas darbinieki ir liekami vienā "kultūrā" ar vadību un Streipu, bet jājaut, kur tad viņi ir? Neviens nav aizliedzis protestēt pret noziegumiem, kurus aizstāv Streips, un iestāties par tautai svarīgākajiem uzdevumiem: deokupāciju, dekolonizāciju, deboļševizāciju, depardarāciju.

Kolāts raksta, ka "K. Streipa seksuālā orientācija nav viņa profesionalitātes kritērijs". Ir gan! Neviens saimnieks negribēs pieņemt darbā cilvēku, kura garīgā slimība var nodarīt kaitējumu apķartējiem. Streips, kurš sevi ir pieteicis kā "geju karognesēju", nodara neizmērojamu kaitējumu sabiedrībai radio ēterā popularizējot homoseksuālismu. Viņa garīgā kaite, kas realizējas tieksmē kopoties ar sava dzimuma partneriem, ir izkroplojusi domāšanu arī citos elementāros jautājumos. Kā man zināms, garīgi slimīs parasti ārstē, nevis dod viņiem augstus amatus vai laiž pie skaņu pulsu. Atbildīgos amatos, piemēram, darbā Latvijas radio, profesionāli darbu var padarīt tikai garīgi vesels cilvēks. Bet homoseksuālisms ir garīga slimība, seksuāla perversija, kuru var un vajag ārstēt! ♦

ATKLĀTA VĒSTULE LATVIEŠIEM

Steidzīte FREIBERGA

Jau vairāk kā 10 gadus mūsu varneši cenšas piesārņot tau-tai asinis ar savu viltus brīvības dziesmu. Taču atvērsim acis un paskatīsimies apkārt, vai 1990.gada 4.maijā Augstākās Padomes pieņemtā deklarācija par Latvijas Republikas neatkarības atjaunošanu atnesa latviešu tautai cerēto brīvību? Vai nelūgtie ciempi – okupanti ir atstājuši mūsu Tērvzemē? Vai latvieši ir atguvuši savus īpašumus un dzīvokļus? Nekā tamlīdzīga! Tā bija globāla krāpšana ar tālejošiem mērķiem. Par latviešu tautai visnepieciešamāko – deokupāciju, deboļševizāciju un dekolonizāciju nebija pat domāts. Tieši otrādi. Zem formālās viltus neatkarības dokumenta tika slēpti noziedzīgi plāni. Vajadzēja radīt "likumīgu" valdību, kurai būtu "likumīgas" tiesības lemt par Latvijas izsaimniekošanu – naturalizāciju, integrāciju, viltus naudas "sertifikātu" radīšanu un izmantošanu, lai izspiestu latviešus no savas zemes un atņemtu tiem viņu īpašumus un dzīvokļus. Un tā ieplānotais noziegums iet savu gaitu un aukstais genocīds pret latviešu tautu išteinojas vēl šodien.

Saimniektauta, ar grāmatas "Tautu tiesības" autora vārdiem runājot, ir pārtapusi par upurtautu un ar laupītājautas "gādību" tiek pārvērsta par dzīvojamo māju "pagrabu", "pus-pagrabu", "bēniņu" un "kapsētu" tautu.

Okupantu masa aizņem labiekārtotos dzīvokļus, vairāk par latviešiem lieto visas mājas ērtības un procentuāli vairāk par latviešiem nemaksā par īri un komunālajiem pakalpojumiem, pat arī tad, ja ir nauda. (Šis fakts un to pierādošie skaitļi publicēti grāmatā "Par Latvijas dekolonizāciju") Rezultātā tiek "pacelti" jau tā augstie tarifi un maznodrošinātās latvietis tiek izlikti uz ielas. Bet Dome, pie gadījuma piedāvā kaut ko tik absurdū – cilvēka cienas pazemojošu "ūki", ka okupanti tur neietu pat nošķādīties.

Vai mums ir jāsamierinās ar šādu nūrgāšanos? Nē! Glēva mazdūšiba ir mūsu kauns un negods.

Prezidente reiz teica: "Mēs esam stipri! Mēs esam diženi!". Šis veiklais psihotriks arī iekodējās okupantu apzinā, jo viņu "Veročka" taču uzrunāja arī viņus.

Mēs teiksim – Latviešu tauta ir stipra! Latviešu tauta ir dižena, ja vien tā nav sašķelta, bet konsolidē savus spēkus un savu gara spēku vienam mērķim. Zinām taču, ka tautas gars ir neuzvarams, ja tas nesnauž, bet mostas cīņai.

Esam modušies ceturto reizi un nedrīkstam vairs aizmigt! Piektā reizes nebūs!

Mīlie tautieši, nebūsim tādi mulķi, lai vēl gaidītu palidzību no mūsu varturiem – kā redzam, viņiem ir cits mērķis. Mēs nedrīkstam būt sašķelti. Tiesi šķelšanas taktiku pret mūs pieļauti mūsu ienaidnieki – okupanti un mūsu tautas nodevēji.

Apvienosimies un kopīgiem spēkiem izmetīsim dzeguzēnus – okupantus no mūsu ligzdas. Atgūsim mūsu tautas īpašumus un labiekārtotos dzīvokļus un būsim reiz atkal saimnieki savā zemē. Iztīrīsim savu fizisko un garīgo dzives telpu. Bet "Veročkai", kura nemil savu tautu, bet okupantus, pieprasīsim nokāpt no pjedestāla. Mums nav tiesību pieļaut, ka tiek apkaunots tautas vadona vārds.

Latviešu tauta! Esiet Latvijas Nacionālās frontes atbalsts un savas Tērvzemes Aizsargi un Aizsardzē! Tikai kopā saķļauti pirksti ir dūre un tikai apvienojušies, būsim spēks.

Nosargāsim savu nāciju. Godāsim Dabas likumus! Turēsim cieņā tikumu un darbu! Kalposim savai tautai un Dievs būs ar mums! Gaisma uzvarēs tumsu! ♦

"OPERĀCIJA: PĒDĒJĀ IESPĒJA – APMULĶOT"

Liga MUZIKANTE

11.jūlijā Latvijas Ebreju kopienas telpās notika preses konference par godu Simona Vinentāla Centra organizētajai "Operācijai: Pēdējā iespēja". Nevar tikai saprast, kādā ir pēdējā iespēja? Varbūt, lai atjaunotu krievu laikos tik aktīvo "stūcišanu"?

Operācijas būtība ir sekojos: ikviens, kurš varēs sniegt kādu informāciju par līdzvainīgajiem ebreju holokaustā Latvijā, kas laus viņus saukt pie atbilstības un noteikt, tiks samaksāts 10 000 \$. Pazīnojumā, kuru izplatīja minētajā preses konferencē, ir teikts, ka "pēc Baltijas valstu okupācijas 1944.gadā, daudzus Nacistu kara noziedzniekus sauka un notiesāja Padomju varas institūcijas. Šie indīvi var liecināt par noziegumiem, kas izdarīti Holokausta laikā, par kuriem tie personīgi liecināja, bez bailēm no saukšanas pie atkārtotas atbilstības". Tādējādi ikviens tiek dota iespēja iegūt 10 000 \$, lai padarītu kādu savu tautieti par "žūdi šāvēju". Kara laiku pārdīvojušie labi atceras, kādos apstākļos bija nonākusi latviešu tauta. Ne jau pret ebrejiem mēs cīnījāmies. Atcerēsimies, kurš iznīcināja latviešus viņu pašu dzimtenē.

Efraims Zurofs diezgan nīkni raudzījās klātesošajos, lai ikviens iegaumētu viņa vārdus, ka Latvijā vēl aizvien dzīvojot netiesāti nacisti. Viņš teica, ja viņš nerikosies, Latvijā tā arī neviens noziedznieks, nacists pie atbilstības netiks saukt. Tāpēc esot nepieciešams dramatisks žests, proti, \$ 10 000 par ziņošanu. Zurofs apmierināti arī uzsverēra, ka Latvijas valdība ir piekritusi sadarboties šajā jautājumā divos iespējamos veidos: pievienojot vēl naudu pie "balvas" un nodrošinot ar informācijas apmaiņu.

Šīs "operācijas" organizatori parādīja lielu cinismu. Kā rakstīts pazīnojumā, tā esot īpaša programma, lai pēc iespējas vairāk un ātrāk identificētu holokaustā līdzvainīgos un potenciālos lieciniekus. Is-

tas "raganu medības"! Turklāt šī akcija, kā to sauc Zurofs, tiksot aktīvi reklamēta arī presē. Žurnālists no avizes "Večernaja Riga", pats būdams ebrejs, loti pareizi novērtēja šo "operāciju", sakot, ka tā viņu apkaunojot kā Latvijā dzīvojošu ebreju. Viņš izteica loti ticamu domu, ka Simona Vinentāla Centrs attaisno savu pastāvēšanu, jo citādi tam vispār nebūtu nekādas jēgas. Neapmierināts bija arī Ebreju Kopienas vadītājs Arkādijs Saharenko.

Latviešu tautai šobrīd ir krietni smagāks stāvoklis nekā ebrejiem. Visiem labi zināms, ka latvieši ir cietuši procentuāli vairāk holokaustā, kuru veica padomju okupācija, nekā ebreji. Šīs holokausts pret latviešu tautu vēl aizvien turpinās zem vārda "integrācija". Ne jau fiziska iznīcināšana tautai ir bīstamākā. Latviešu tauta tiek iznīcināta, jo Latvijā nav notikusi deokupācija un dekolonizācija. Okupantu klātbūtne nomērē mūs gan fiziski, gan garīgi. Sajā sakarā ar Zurofam pavaicāju, vai viņš atbalstījis Latvijas dekolonizāciju un deokupāciju, lai novērstu holokaustu pret latviešu tautu? S. Vinentāla centra direktors atbildeja: "Es esmu dzīļi pārsteigts un domāju, ka visi klātesošie piekritīs, ka Latvija pašreiz ir neatkarīga valsts. Tas nav holokausts, kas notiek Latvijā." Par ko viņš ir pārsteigts? Ja šīs cilvēks ir taisnīgs, tad vienīgais, par ko viņš varētu būt nepatikami izbrīnīts, ir fakti, ka neatkarīgajā Latvijā vēl aizvien dzīvo okupanti. Nešaubos, ka ebreji jau sen viņus būtu padzinuši no savas zemes. Tik tiešām, tas nav parasts holokausts, kas šeit notiek, bet gan grandiozoza, cietīsīgā latviešu tautas pa-zudināšana jeb asimilešana ar okupantiem. Sāds noziegums ir vērtējams kā galējs holokausts, pēc kura plānots, ka

nebūs ne "smakas" no spīti gās, bet tomēr pietiekami lētīcīgās latviešu tautas.

Konferēcē tika loti daudz runāt par antisemitismu, pret kuru iestājas arī Simona Vinentāla centrā. Bet tajā pāšā laikā izraēlieši šauj palestīniešus. Kā zināms, palestīnieši arī ir semiti. Tātad tas vērtējams kā vistiešākais antisemitisms, kurš izpaužas loti aktīvi. Par to es pajautāju arī Zurofam. Viņš atbildeja, ka es neesot mācījusies holokausta

"Tomēr kaut kas man mieru šajā jau-tajumā neliek. Kāpēc tik daudz ebreju vēršas pret latviešu tautu? Saeimā dar-bojas tādi kā Pliners, Cilevičs, Rīgas Domē – arī Ždanoka, literāro darbību veic Kovals. Viņi visi loti aktīvi aizstāv tie-ši okupantu vajadzības, pazemojot saim-niekautu Latvijā."

vēsturi, tāpēc sajukuši fakti. Pēc viņa apgalvojumiem Izraēla, lūk, aizstāvot sevi pret terorismu, un "vardarbiga tais-nīguma atjaunošana, ar kādu nodarbojas izraēlieši pret palestīniešiem, nav holokausta un antisemitisms". Divaina morāle, vai ne tā?

Zurofs izteicās, ka apbrīnojot manu tīcību ideāliem un ieteica dibināt organizāciju, kas tos visus īstenos. Paldies par padomu! Šāda organizācija jau ir nodibināta, tā ir Latvijas Nacionālā fronte. Izska-tījās, ka Zurofs varētu pat at-balstīt mūsu centienus. Zinot, ka ebrejiem ir spēcīgāka ietekme uz valsts prezidenti nekā pašiem latviešiem, Zurofam pār-nupat izteicās, gan Efraimu Zurofu, gan pārējos klātēsošos – just atbilstību par vār-diem. Jo sākumā vienmēr ir bijis vārds. Tāpēc ir jājūt at-bilstību par to, kas vēlāk var notikt." Šo atbilstību Latvijas Nacionālā fronte izjut pilnībā un ir pārliecīnāta par savu uzvaru. Mēs nepadosimies un apturēsim nežēlīgo holokaustu jeb tautas iznīdešanu! Latviešiem ir jābūt gataviem cī-nai ar vismēlnāko tumsu. Mēs zinām, ka Sātans ir visu melu tēvs, tāpēc ir jāmācās saskatīt patiesos parādību cēloņus un iespējamās sekas.

Tomēr kaut kas man mieru šajā jautājumā nedod. Kāpēc tik daudz ebreju vēršas pret latviešu tautu? Saeimā darbojas tādi kā Pliners, Cilevičs, Rīgas Domē – arī Ždanoka, literāro darbību veic Kovals. Viņi visi loti aktīvi aizstāv tieši okupantu vajadzības, pazemojot saimniektautu Latvijā.

MEDĪBAS SĀKUŠĀS!

Izze LIEPA

Kārā nav uzvarētāju un ie-guvēju, jo tā ir kopīga traģēdija. 2. Pasaules karā smagi cie-ta daudzas tautas, ne tikai ebreji. Pret latviešiem arī notika holokausts. Genocīds notika un joprojām turpinās arī pret citām tautām. Latvija vēl aizvien ir okupēta, un latviešu tautas pastāvēšana – ap-draudēta. Arī Abrene nav at-dota! Bet par to jau nav izde-vīgi un atlauts runāt. Citādi vēl lielais tēvocijs visai pasau-lei pieatkīs publisko "Fui" par-tik nekaunigu latviešu uzve-dību! Tiktēr Valsts amatper-sonas ar skandalozo preziden-ti priekšgalā "cienīgi" staigā-pa ebreju kapiem, bet latviešu legionāriem atceres dienā aizliez nolikt ziedus pie Brī-vibas pieminekļa. Un man, Drošības policijas kaprāla mazmeitai, ir jāpriecājas un jāsaka paldies liktenim, par to, ka manam piespiedu kārtā mobilizētajam vectēvam, bija piešķirts atvai-linājums attie-cīgajās dienās, kad notika masveidīgā ebreju šaušana. Tad, neprasot piekrišanu, no visiem iespējamiem dienes-tiem tika vākti cilvēki, kuri

spēj un māk noturēt ieroci. Šī nejausišba izglābja no Konrāda Kalēja likteņa vectēvu un vi-nām pakļautos vīrus, kas at-teicās izpildīt pavēli bez savu tāsējās priešnēka klātbūtnes. Ja nebūtu bijusi šī nejausišba, diez vai Zurofs ar sabiedro-tajiem būtu manam vectēvam un viņa vīriem prasījuši un lā-vuši pateikt, kādos apstākļos un ar kādu ieroci pie savas un savu tuvinieku pieres viņi iz-pildīja bezierunu pavēli. Kara-tāsējās par nepakļaušanos spriedums ir lakonisks – no-sāt!

Bet ir daudz mazmeitu un mazdēlu, kuru vectēviem ne-bija atvai-linājuma šajās dienās. Tagad viņus saukst par "no-ziedzniekiem" un balvās tiko-tāji dzīs tos pa visu pasauli – vecus, nevarīgus un slimus, iz-misūšus un bez cerības uz tais-nies tīsējās.

Esiet sveicināti, Zurova vi-duslaiki! Es protestēju pret šo absurdu un vēstures pārrak-stīšanu pēc Vinentāla pasūtī-juma! Aicinu visus, kas vēl at-ceras un zina, darīt to pašu, jo Rīgā tiek krauti netaisnības un melu sārti! ♦

PAT SIENĀM IR AUSIS...

Liene APINE

Sis stāsts nebūs par filmu "Džeims Bonds – agENTS 007" vai piedzīvoto "vecajos laba-jos" čekistu laikos, kad cilvēks nešaubīgi zināja, ka ik katrs viņa solis tiek uzmanīts un ik vārds noklausīts. Ari šodien sienām ir ausis un durvīm – acis. Igors Meidens rakstā "Rū-nājiet. Jūs klausās..." ("Krimi-nālīj kurjer", 10.07.02) atklāj šodienas slepeno dienestu, eko-nomisko konkurentu vai vienkārši zinākā īstību. Viņi iespējams iegūt vienu interesējošo informāciju.

Tāpat kā daudzas dzīves jomas, arī noklausīšanās ierīču tehniskās iespējas ir plašas. Visizplatītākā noklausīšanās ierīce, kas maksā tikai 400 ASV dolārus ir vienlatnieka izmēra radiorai-dītājs (tautās valodā saukt – "vabolites"), kurā iebūvēts ne-liels mikrofons. "Vabolite" pār-raida signālu, ko uztver plaša diapazona uztvērējs, kuram, sa-vukārt, pievienots diktofons.

Noklausīšanās tehniskās ie